

Den Europæiske Unions Tidende

C 107

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

26. april 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV	<i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 107/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 92 af 14.4.2008	1
V	<i>Udtalelser</i>	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 107/02	Sag C-398/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2008 — AGST Draht- und Biegetechnik GmbH mod Hauptzollamt Aachen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Fælles handelspolitik — udligningstold — beskyttelse mod subsidier — Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 — tråd af rustfrit stål — skade på EF-erhvervsgrenen — årsagsforbindelse)	2
2008/C 107/03	Sag C-263/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2008 — Carboni e derivati Srl mod Ministero dell'Economia e delle Finanze og Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte Suprema di Cassazione — Italien) (Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — antidumpingtold — hæmatit råjern med oprindelse i Rusland — beslutning nr. 67/94/EKSF — fastsættelse af toldværdi med henblik på anvendelsen af en variabel antidumpingtold — transaktionsværdi — successive salg til forskellige priser — toldmyndighedens mulighed for at tage hensyn til prisen vedrørende salg af varer, der fandt sted forud for det salg, der ligger til grund for toldangivelsen)	2

2008/C 107/04	Forenede sager C-287/06 — 292/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. marts 2008 — Deutsche Post AG (sagerne C-287/06, C-288/06 og C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (sag C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (sag C-290/06) og Vedat Deniz (sag C-292/06) mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln — Tyskland) (Posttjenester — direktiv 97/67/EF — område forbeholdt en befordringspligtig posttjenestevirksomhed — særlige takster ved erhvervskunders indlevering af mindstemængder af forsorterede forsendelser til særlige indleveringssteder — afslag på sådanne takster til konsolidatorer, der erhvervsmæssigt og i eget navn indsamler forsendelser fra flere afsendere) 3
2008/C 107/05	Sag C-293/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2008 — Deutsche Shell GmbH mod Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg (Tyskland)) (Etableringsfrihed — selskabsbeskatning — økonomiske virkninger ved tilbageførsel af indskudskapital bevilget af et selskab, der er etableret i en medlemsstat, til et fast driftssted, der tilhører selskabet, og som er beliggende i en anden medlemsstat) 4
2008/C 107/06	Sag C-420/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. marts 2008 — Rüdiger Jäger mod Amt für Landwirtschaft Bützow (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Schwerin — Tyskland) (Fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 1254/1999 og (EF) nr. 1782/2003 — oksekød — integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — forordning (EØF) nr. 3887/92, (EF) nr. 2419/2001 og (EF) nr. 796/2004 — ansøgning om husdyrstøtte — ammekopræmie — uregelmæssighed — manglende iagttagelse af bestemmelserne om identifikation og registrering af kvæg, der ikke er anmeldt til støtte — forordning (EF) nr. 1760/2000 — udelukket fra at modtage støtte — artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den mildeste straf) 4
2008/C 107/07	Sag C-446/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2008 — A.G. Winkel mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene)) (Oksekød — fælles markedsordning — forordning (EF) nr. 1254/1999 — artikel 3, litra f) — tildeling af ammekopræmie — betingelser svarende til sædvanlig opdrætspraksis) 5
2008/C 107/08	Sag C-2/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. februar 2008 — Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps m.fl., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert, Fernande Pretto mod Regionen Vallonien, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de Cassation, Belgien) (Direktiv 85/337/EØF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — lufthavn med en start- og landingsbane på mere end 2 100 meter) 6
2008/C 107/09	Sag C-17/07 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2008 — Wineke Neirinck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — personalesag — midlertidigt ansat — kontraktansat — Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles (OIB) — ansættelsesprocedure — afslag på ansøgning — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål) 6
2008/C 107/10	Sag C-82/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. marts 2008 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo (Spanien)) (Elektronisk kommunikation — net og tjenester — artikel 3, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) — nationale nummerplaner — bestemt national tilsynsmyndighed) 7

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 107/11	Sag C-89/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — ansættelse i den offentlige administration — ansættelse som kaptajn og styrmand (overstyrmand) på alle skibe, der fører en medlemsstats flag — nationalitetsbetingelse) 8	8
2008/C 107/12	Sag C-98/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. marts 2008 — Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark) (Sjette momsdirektiv — artikel 19, stk. 2 — beregning af pro rata-satsen for fradraget — udelukkelse af det omsætningsbeløb, som vedrører levering af investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed — begrebet »investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed« — køretøjer, der erhverves af et leasingselskab med henblik på udlejning og herefter salg efter leasingkontraktens udløb) 8	8
2008/C 107/13	Sag C-196/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — konkurrencepolitik — fusioner — manglende gennemførelse af visse af Kommissionen pålagte forpligtelser — E.ON/Endesa) 9	9
2008/C 107/14	Sag C-340/07: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2002/73/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse — arbejdsvilkår — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 9	9
2008/C 107/15	Sag C-22/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22. januar 2008 — Athanasios Vatsouras mod Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900 10	10
2008/C 107/16	Sag C-23/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22. januar 2008 — Josif Koupatantze mod Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900 10	10
2008/C 107/17	Sag C-38/08 P: Appel iværksat den 1. februar 2008 af Jörn Sack til prøvelse af dom afsagt den 11. december 2007 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-66/05, Jörn Sack mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 11	11
2008/C 107/18	Sag C-39/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 4. februar 2008 — Varemærkesag med parterne Bild. T-Online.de AG & Co. KG og præsidenten for Deutsches Patent- und Markenamt 12	12
2008/C 107/19	Sag C-43/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 8. februar 2008 — Sag om varemærket med deltagelse af: ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH og præsidenten for Deutsches Patent- und Markenamt 12	12
2008/C 107/20	Sag C-44/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 8. februar 2008 — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry m.fl. mod Fujitsu Siemens Computers Oy 13	13
2008/C 107/21	Sag C-45/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Brussel (Belgien) den 8. februar 2008 — Spector Photo Group NV og Chris Van Raemdonck mod Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA) 14	14
2008/C 107/22	Sag C-52/08: Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik 15	15
2008/C 107/23	Sag C-53/08: Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig 15	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 107/24	Sag C-54/08: Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	16
2008/C 107/25	Sag C-58/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 13. februar 2008 — Vodafone Ltd, Telefonica O2 Europe plc, T-mobile International AG og Orange Personal Communications Services Ltd mod Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform	17
2008/C 107/26	Sag C-62/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België den 18. februar 2008 — UDV North America Inc mod Brandtraders NV	18
2008/C 107/27	Sag C-65/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18. februar 2008 — Europol Frost-Food GmbH mod Hauptzollamt Krefeld	18
2008/C 107/28	Sag C-66/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 18. februar 2008 — Straffesag mod Szymon Kozlowski	18
2008/C 107/29	Sag C-67/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 20. februar 2008 — Margarete Block mod Finanzamt Kaufbeuren	19
2008/C 107/30	Sag C-69/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Italien) den 20. februar 2008 — Raffaello Visciano mod I.N.P.S.	19
2008/C 107/31	Sag C-75/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 21. februar 2008 — The Queen på vegne af Christopher Mellor mod Secretary of State for Communities & Local Government	20
2008/C 107/32	Sag C-94/08: Sag anlagt den 29. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	20
2008/C 107/33	Sag C-107/08: Sag anlagt den 7. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	21
Retten i Første Instans		
2008/C 107/34	Sag T-43/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. marts 2008 — Maison de l'Europe Avignon Méditerranée mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — label »info point Europe« — udtalelser fremsat af en repræsentant for Kommissionen angående sagsøgeren)	22
2008/C 107/35	Sag T-332/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — ESN mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — levering af tjenesteydelser vedrørende udvikling og levering af tjenesteydelser til støtte for Fællesskabets informationstjeneste for forskning og udvikling (CORDIS) — forkastelse af en bydendes bud — princippet om ligebehandling af bydende og gennemsigtighedsprincippet — iagttagelse af de i udbudsmeddelelsen fastsatte tildelingskriterier)	22
2008/C 107/36	Sag T-345/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — levering af tjenesteydelser vedrørende udvikling og levering af tjenesteydelser til støtte for Fællesskabets informationstjeneste for forskning og udvikling (CORDIS) — forkastelse af en bydendes bud — princippet om ligebehandling af bydende og gennemsigtighedsprincippet)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 107/37	Sag T-100/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — Giannini mod Kommissionen (Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — ikke opført på reservelisten — uregelmæssigheder under gennemførelse af prøverne, der kunne fordreje resultatet — ligebehandling — annulationssøgsmål — erstatningssøgsmål) 23	23
2008/C 107/38	Sag T-332/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — Sebirán mod KHIM — El Coto de Rioja (Coto D’Arcis) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Coto D’Arcis som EF-figurmærke — de ældre EF-ordmærker EL COTO og COTO DE IMAZ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — ingen krænkelse af varemærkes renommé — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94) 23	23
2008/C 107/39	Sag T-301/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. marts 2008 — Guigard mod Kommissionen (Erstatningsansvar uden for kontrakt — manglende forlængelse af en ansættelseskontrakt finansieret af EUF — manglende retsstridig adfærd fra Kommissionens side — Rettens kompetence) 24	24
2008/C 107/40	Sag T-341/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — Compagnie générale de diététique mod KHIM (GARUM) (EF-varemærker — ansøgning om GARUM som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — relevant kundekreds — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 24	24
2008/C 107/41	Sag T-107/07 P: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — Rossi Ferreras mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2003 — vurdering af de faktiske omstændigheder — bevisbyrde og bevisoptagelse — appel afvises — appellen forkastes) 25	25
2008/C 107/42	Sag T-128/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — Suez mod KHIM (Delivering the essentials of life) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Delivering the essentials of life — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 25	25
2008/C 107/43	Sag T-82/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. februar 2008 — Apple Computer International mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — den fælles toldtarif — tarifiering i den kombinerede nomenklatur — person, der ikke er individuelt berørt — afvisning) 26	26
2008/C 107/44	Sag T-295/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2008 — Base mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — telekommunikation — artikel 7 i direktiv 2002/21/EF — engrosmarkedet for terminering af opkald på individuelle mobiltelefonnet i Belgien — væsentlig styrke på markedet — Kommissionens skriftlige bemærkninger — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — ej umiddelbart berørt — afvisning) 26	26
2008/C 107/45	Sag T-40/08: Sag anlagt den 26. januar 2008 — EREF mod Kommissionen 26	26
2008/C 107/46	Sag T-44/08: Sag anlagt den 24. januar 2008 — Shetland Islands Council mod Kommissionen 27	27
2008/C 107/47	Sag T-49/08 P: Appel iværksat den 18. januar 2008 af Chr. Michail til prøvelse af dom afsagt den 22. november 2007 af EU-personaleretten i sag F-67/05, Michail mod Kommissionen 28	28
2008/C 107/48	Sag T-55/08: Sag anlagt den 5. februar 2008 — UEFA mod Kommissionen 28	28
2008/C 107/49	Sag T-56/08: Sag anlagt den 5. februar 2008 — IEA m.fl. mod Kommissionen 29	29
2008/C 107/50	Sag T-67/08: Sag anlagt den 11. februar 2008 — Hedgefund Intelligence mod KHIM — Hedge Invest (InvestHedge) 30	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 107/51	Sag T-68/08: Sag anlagt den 6. februar 2008 — FIFA mod Kommissionen	30
2008/C 107/52	Sag T-70/08: Sag anlagt den 12. februar 2008 — Axis AB mod KHIM — Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX)	31
2008/C 107/53	Sag T-72/08: Sag anlagt den 11. februar 2008 — Travel Service mod KHIM — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)	32
2008/C 107/54	Sag T-73/08: Sag anlagt den 11. februar 2008 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mod Kommissionen	33
2008/C 107/55	Sag T-75/08: Sag anlagt den 13. februar 2008 — JOOP! mod KHIM (!)	33
2008/C 107/56	Sag T-78/08: Sag anlagt den 18. februar 2008 — Baldesberger mod KHIM (en pincets form)	33
2008/C 107/57	Sag T-80/08: Sag anlagt den 19. februar 2008 — CureVac mod KHIM — Qiagen (RNAiFect)	34
2008/C 107/58	Sag T-81/08: Sag anlagt den 18. februar 2008 — Enercon mod KHIM (E-Ship)	34
2008/C 107/59	Sag T-82/08: Sag anlagt den 12. februar 2008 — Guardian Industries og Guardian Europe mod Kommissionen	35
2008/C 107/60	Sag T-83/08: Sag anlagt den 19. februar 2008 — Denki Kagaku Kogyo og Denka Chemicals mod Kommissionen	35
2008/C 107/61	Sag T-85/08: Sag anlagt den 19. februar 2008 — Exalation mod KHIM (Vektor-Lycopin)	36
2008/C 107/62	Sag T-96/08: Sag anlagt den 22. februar 2008 — Global Digital Disc mod Kommissionen	37
2008/C 107/63	Sag T-97/08: Sag anlagt den 20. februar 2008 — KUKA Roboter mod KHIM (farvemærket Orange)	37
2008/C 107/64	Sag T-102/08 P: Appel iværksat den 25. februar 2008 af Asa Sundholm til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2007 af EU-Personaleretten i sag F-27/07, Sundholm mod Kommissionen	38
2008/C 107/65	Sag T-104/08: Sag anlagt den 23. februar 2008 — ars Parfum Creation & Consulting mod KHIM (en parfume flaskes form)	38
2008/C 107/66	Sag T-105/08 P: Appel iværksat den 26. februar 2008 af Kris Van Neyghem til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-73/06, Van Neyghem mod Kommissionen	39
2008/C 107/67	Sag T-106/08: Sag anlagt den 27. februar 2008 — CPEM mod Kommissionen	39
2008/C 107/68	Sag T-113/08: Sag anlagt den 29. februar 2008 — Spanien mod Kommissionen	40
2008/C 107/69	Sag T-114/08 P: Appel iværksat den 6. marts 2008 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 14. december 2007 af Personaleretten i sag F-21/07, Marcuccio mod Kommissionen	41
2008/C 107/70	Sag T-115/08: Sag anlagt den 10. marts 2008 — Gourmet Burger Kitchen mod KHIM (GOURMET BURGER KITCHEN)	42

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 107/71	Sag T-118/08: Sag anlagt den 13. marts 2008 — Actega Terra mod KHIM (TERRAEFFEKT matt & gloss)	42
2008/C 107/72	Sag T-126/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2008 — Allos Walter Lang mod KHIM — Kokoriko (Coco Rico)	43
2008/C 107/73	Sag T-266/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. februar 2008 — Air One mod Kommissionen	43
2008/C 107/74	Sag T-309/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 3. marts 2008 — Nederlandene mod Kommissionen	43
2008/C 107/75	Sag T-318/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 3. marts 2008 — National Association of Licensed Opencast Operators mod Kommissionen	43
Retten for EU-Personalesager		
2008/C 107/76	Sag F-53/07: Sag anlagt den 24. december 2007 — Iordanova mod Kommissionen	44
2008/C 107/77	Sag F-132/07: Sag anlagt den 30. november 2007 — Strack mod Kommissionen	44
2008/C 107/78	Sag F-19/08: Sag anlagt den 26. februar 2008 — Bennet m.fl. mod KHIM	44

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2008/C 107/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 92 af 14.4.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 79 af 29.3.2008

EUT C 64 af 8.3.2008

EUT C 51 af 23.2.2008

EUT C 37 af 9.2.2008

EUT C 22 af 26.1.2008

EUT C 8 af 12.1.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2008 — AGST Draht- und Biegetechnik GmbH mod Hauptzollamt Aachen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-398/05) ⁽¹⁾

(Fælles handelspolitik — udligningstold — beskyttelse mod subsidier — Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 — tråd af rustfrit stål — skade på EF-erhvervsgrenen — årsagsforbindelse)

(2008/C 107/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Aachen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 af 12. juli 1999 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien og om afslutning af proceduren vedrørende importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Republikken Korea (EFT L 189, s. 1) — bedømmelse af, hvorvidt EF-erhvervsgrenene har lidt skade, årsagssammenhæng med import af støttede produkter

Konklusion

Prøvelsen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 af

12. juli 1999 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på import af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien og om afslutning af proceduren vedrørende import af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Republikken Korea.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 28.1.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2008 — Carboni e derivati Srl mod Ministero dell'Economia e delle Finanze og Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte Suprema di Cassazione — Italien)

(Sag C-263/06) ⁽¹⁾

(Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — antidumpingtold — hæmatit råjern med oprindelse i Rusland — beslutning nr. 67/94/EKSF — fastsættelse af toldværdi med henblik på anvendelsen af en variabel antidumpingtold — transaktionsværdi — successive salg til forskellige priser — toldmyndighedens mulighed for at tage hensyn til prisen vedrørende salg af varer, der fandt sted forud for det salg, der ligger til grund for toldangivelsen)

(2008/C 107/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte Suprema di Cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carboni e derivati Srl

Sagsøgte: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Riunione Adriatica di Sicurtà SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte suprema di cassazione — fortolkning af artikel 147 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1), som ændret ved forordning nr. 1762/95 — beregningsgrundlag for fastsættelsen af antidumpingtolden — toldmyndighedens mulighed for at tage en salgspris for varerne i betragtning, som vedrører et salg forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen — hæmatit råjern med oprindelse i Rusland

Konklusion

I henhold til artikel 1, stk. 2, i Kommissionens beslutning nr. 67/94/EKS af 12. januar 1994 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen [til Fællesskabet] af hæmatit råjern med oprindelse i Brasilien, Polen, Rusland og Ukraine kan toldmyndighederne ikke ved anvendelse af den antidumpingtold, som er indført ved denne beslutning, fastsætte toldværdien på grundlag af en pris fra et salg vedrørende de samme varer, som fandt sted forud for det, der ligger til grund for toldangivelsen, når den angivne pris svarer til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales af importøren.

Når toldmyndighederne har begrundet tvivl om rigtigheden af den angivne værdi, og hvis der, efter at de har anmodet om yderligere oplysninger og har givet den pågældende person rimelig mulighed for at gøre sine synspunkter gældende vedrørende de grunde, som denne tvivl er baseret på, uden at det er muligt at fastslå den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, stadig består tvivl, kan de i henhold til artikel 31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførsel af en EF-toldkodeks beregne toldværdien med henblik på anvendelse af den antidumpingtold, der er indført ved beslutning nr. 67/94, under henvisning til den pris, der er aftalt for de pågældende varer i forbindelse med det salg, der tidsmæssigt ligger tættest på det salg, der ligger til grund for toldangivelsen, og hvis rigtighed toldmyndigheden ikke har nogen objektiv grund til at betvivle.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. marts 2008 — Deutsche Post AG (sagerne C-287/06, C-288/06 og C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (sag C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (sag C-290/06) og Vedat Deniz (sag C-292/06) mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln — Tyskland)

(Forenede sager C-287/06 — 292/06) (¹)

(Posttjenester — direktiv 97/67/EF — område forbeholdt en befordringspligtig posttjenestevirksomhed — særlige takster ved erhvervskunders indlevering af mindstemængder af forsørterede forsendelser til særlige indleveringssteder — afslag på sådanne takster til konsolidatorer, der erhvervsmæssigt og i eget navn indsamler forsendelser fra flere afsendere)

(2008/C 107/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Deutsche Post AG (sagerne C-287/06, C-288/06 og C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (sag C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (sag C-290/06) og Vedat Deniz (sag C-292/06)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Procesdeltagere: Marketing Service Magdeburg GmbH (sag C-287/06), Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH (sag C-288/06), Deutsche Post AG (sagerne C-289/06, C-290/06 og C-292/06) og Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (sag C-291/06)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Köln — fortolkning af artikel 47, stk. 2, EF, artikel 95 EF og artikel 12, femte led, samt artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (EFT L 176, s. 21) — forpligtelse for en befordringspligtig postvirksomhed, som anvender særlige takster for

erhvervskunder, der indleverer sortererede postforsendelser til postnettet i brevcentre, til også at anvende disse særlige takster over for erhvervsvirksomheder, som afhenter postforsendelser hos afsenderen og indleverer disse sorteret til postnettet på det samme indleveringssted og på de samme betingelser som erhvervskunderne

Konklusion

Artikel 12, femte led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at det nægtes virksomheder, der erhvervsmæssigt og i eget navn indsamler postforsendelser fra flere afsendere, de særlige takster, som en national befordringspligtig posttjenestevirksomhed på området for sin eksklusive licens indrømmer erhvervskunder ved indlevering af mindstemængder af sortererede brevforsendelser til brevcentre.

(¹) EUT C 261 af 28.10.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. februar 2008 — Deutsche Shell GmbH mod Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg (Tyskland))

(Sag C-293/06) (¹)

(Etableringsfrihed — selskabsbeskatning — økonomiske virkninger ved tilbageførsel af indskudskapital bevilget af et selskab, der er etableret i en medlemsstat, til et fast driftssted, der tilhører selskabet, og som er beliggende i en anden medlemsstat)

(2008/C 107/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Shell GmbH

Sagsøgt: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 43 EF og 48 EF — tab, som et inden-

landsk moderselskab har lidt som følge af tilbageførsel af kapital, der var indskudt i et driftssted i en anden medlemsstat — tabet medregnes ikke ved skatteberegning i den stat, hvor moderselskabet er hjemmehørende

Konklusion

- 1) EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF), jf. artikel 58 (nu artikel 48 EF), er til hinder for, at en medlemsstat udelukker et valutatab, som et selskab, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted på denne stats område, har lidt ved tilbageførsel af den indskudskapital, det havde bevilget et fast driftssted, som selskabet havde i en anden medlemsstat, ved opgørelsen af det nationale beskatningsgrundlag.
- 2) EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF), jf. artikel 58 (nu artikel 48 EF), er også til hinder for, at det omhandlede valutatab alene er fradragsberettiget som driftsomkostning for en virksomhed, der har sit hjemsted i en medlemsstat, i det omfang det faste driftssted, der tilhører sidstnævnte virksomhed, og som er beliggende i en anden medlemsstat, ikke har haft skattefri indkomst.

(¹) EUT C 237 af 30.9.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. marts 2008 — Rüdiger Jäger mod Amt für Landwirtschaft Bützow (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Schwerin — Tyskland)

(Sag C-420/06) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 1254/1999 og (EF) nr. 1782/2003 — oksekød — integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — forordning (EØF) nr. 3887/92, (EF) nr. 2419/2001 og (EF) nr. 796/2004 — ansøgning om husdyrstøtte — ammekopræmie — uregelmæssighed — manglende iagttagelse af bestemmelserne om identifikation og registrering af kvæg, der ikke er anmeldt til støtte — forordning (EF) nr. 1760/2000 — udelukket fra at modtage støtte — artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af den mildeste straf)

(2008/C 107/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Schwerin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rüdiger Jager

Sagsøgt: Amt für Landwirtschaft Bützow

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Schwerin — fortolkning af artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1) — afslag på en ansøgning om tildeling af husdyrpræmier på grund af, at der ved et kontrolbesøg blev konstateret en forskel på mere end 20 % mellem det anmeldte antal dyr og det konstaterede antal dyr — anvendelse med tilbagevirkende kraft af mere fordelagtige administrative sanktioner vedrørende husdyrpræmier, der først er gældende efter ophævelsen af husdyrpræmieordningen i den berørte medlemsstat

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, andet punktum, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at de bestemmelser, der er fastsat ved artikel 66 og 67 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, som ændret og berigtiget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 239/2005 af 11. februar 2005, ikke kan finde anvendelse med tilbagevirkende kraft på en ansøgning om støtte for »dyr«, der er omfattet af det tidsmæssige anvendelsesområde for Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2801/1999 af 21. december 1999, der har givet anledning til en udelukkelse fra at modtage støtte i henhold til denne forordnings artikel 10c.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2008 — A.G. Winkel mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene))

(Sag C-446/06) (¹)

(Oksekød — fælles markedsordning — forordning (EF) nr. 1254/1999 — artikel 3, litra f) — tildeling af ammekopræmie — betingelser svarende til sædvanlig opdrætspraksis)

(2008/C 107/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A.G. Winkel

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep voor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160, s. 21) — forenelighed af en national lovgivning, hvorefter tildelingen af ammekopræmie er undergivet betingelser svarende til almindelig praksis inden for kvægopdræt

Konklusion

Artikel 3, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1512/2001 af 23. juli 2001, er ikke til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter retten til ammekopræmie forudsætter, at betingelser svarende til sædvanlig opdrætspraksis, hvorved der kræves dels en vis kælvningshyppighed, dels at kalven er blevet ammet af sin moder i en periode på fire måneder fra fødslen, er opfyldt.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. februar 2008 — Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps m.fl., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert, Fernande Pretto mod Regionen Vallonien, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset SA, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de Cassation, Belgien)

(Sag C-2/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 85/337/EØF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — lufthavn med en start- og landingsbane på mere end 2 100 meter)

(2008/C 107/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de Cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Paul Abraham, Eugène Dehalleux, Jacqueline Starck, Robert Beaujean, Patrick Descamps m.fl., Régine Lecomte, Jacques Deheneffe, Mirèse Mailleux, Léon Schreiber, Marie-Paule Cornesse, Claude Farnir, Pascale Bastiaens, Marc Kriescher, Isabelle Lemaire, Jean-Luc Kriescher, Mauro Altafaglia, Charles Franckaert, Fernande Pretto

Sagsøgt: Regionen Vallonien, Société de développement et de promotion de l'aéroport de Liège-Bierset, T.N.T. Express Worldwide (Euro Hub) SA, Société nationale des voies aériennes-Belgocontrol, État belge, Cargo Airlines Ltd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 1, 2 og 4 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) — udtrykket »projekter, der [...] kan få væsentlig indvirkning på miljøet« — lufthavn med en start- og landingsbane over 2 100 m — arbejder til ændring af en lufthavns infrastruktur uden udvidelse af start- og landingsbanen — spørgsmålet om nødvendigheden af at foretage en vurdering af projektets indvirkning på miljøet

Konklusion

1) Selv om en aftale såsom den i hovedsagen omhandlede ikke er et projekt i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets direktiv

85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, påhviler det den forelæggende ret at afgøre, hvorvidt en sådan aftale indeholder en tilladelse som nævnt i artikel 1, stk. 2, i direktiv 85/337. Det skal i denne forbindelse efterprøves, hvorvidt denne tilladelse indgår i en procedure i flere led, der indeholder en grundlæggende afgørelse samt gennemførelsesafgørelser, og hvorvidt der skal tages hensyn til den kumulative virkning af flere projekter, hvis virkning på miljøet skal vurderes i sin helhed.

2) Bestemmelserne i punkt 12 i bilag II, sammenholdt med bestemmelserne i punkt 7 i bilag I til direktiv 85/337 i deres oprindelige affattelse, omfatter ligeledes arbejder til ændring af en eksisterende lufthavns infrastruktur uden en forlængelse af start- og landingsbanen, så længe de bl.a. som følge af deres karakter, omfang og kendetegn kan anses for en ændring af selve lufthavnen. Dette er navnlig tilfældet med hensyn til arbejder, der skal udvide lufthavns virksomhed og flytrafikken væsentligt. Det påhviler den forelæggende ret at sikre, at de kompetente myndigheder har foretaget en korrekt vurdering af, om de i hovedsagen omhandlede arbejder skulle underkastes en vurdering af deres indvirkning på miljøet.

3) De kompetente myndigheder skal tage hensyn til en planlagt udvidelse af en lufthavns virksomhed i forbindelse med deres vurdering af indvirkningen på miljøet af de foretagne ændringer af dens infrastruktur, hvis formål er at give plads for denne aktivitetsstigning.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 24.3.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2008 — Wineke Neirinck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-17/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansat — kontraktansat — Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles (OIB) — ansættelsesprocedure — afslag på ansøgning — annulationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2008/C 107/09)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Wineke Neirinck (ved advokats G. Vandersanden og L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 14. november 2006, sag T-494/04, Neirinck mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede appellantens påstande dels om annullation af Kommissionens afgørelser, hvorved appellant fik afslag på sin ansøgning til en stilling som jurist i afdelingen for bygningspolitik i Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles (OIB), og hvorved en anden ansøger blev udnævnt til den nævnte stilling, dels om tilkendelse af erstatning — begrebet søgsmålsinteresse — begrundelsespligt — urigtig gengivelse af beviser — procedurefordrejning — tjenestens interesse og principperne om omsorgspligt og god forvaltningsskik

Konklusion

- 1) Dommen afsagt den 14. november 2006 af Retten i Første Instans, Neirinck mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som Retten forkastede påstanden om den tilsidesættelse af begrundelsespligten, som Kommissionens afgørelse af 27. april 2004, hvorved appellant blev underrettet om, at hun ikke havde bestået den mundtlige prøve i forbindelse med ansættelsesproceduren for kontraktansatte for stillingen som jurist i OIB's afdeling for bygningspolitik som kontraktansat, er behæftet med.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Kommissionens afgørelse af 27. april 2004, hvorved appellant blev underrettet om, at hun ikke havde bestået den mundtlige prøve i forbindelse med ansættelsesproceduren for kontraktansatte for stillingen som jurist i OIB's afdeling for bygningspolitik i Bruxelles, som kontraktansat, annulleres.
- 4) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(¹) EUT C 95 af 28.4.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. marts 2008 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo (Spanien))

(Sag C-82/07) (¹)

(Elektronisk kommunikation — net og tjenester — artikel 3, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) — nationale nummerplaner — bestemt national tilsynsmyndighed)

(2008/C 107/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Sagsøgt: Administración del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 3, stk. 1, 2 og 4, og artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33) — tildeling af nationale nummerressourcer og forvaltning af nationale nummerplaner — regulerings- og driftsopgaver tildelt en bestemt myndighed

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 2 og 4, og artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), sammenholdt med rammedirektivets ellefte betragtning, skal fortolkes således, at tildelingen af nationale nummerressourcer og disponeringen af de nationale nummerplaner skal anses for reguleringsopgaver. Medlemsstaterne har ikke pligt til at tildele disse forskellige opgaver til forskellige nationale tilsynsmyndigheder.
- 2) Artikel 10, stk. 1, og artikel 3, stk. 2, 4 og 6, i direktiv 2002/21/EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at beføjelsen til at tildele nationale nummerressourcer og forvalte nationale nummerplaner samtidig tildeles flere forskellige, uafhængige tilsynsmyndigheder, såfremt tildelingen af opgaver offentliggøres på en let tilgængelig måde og meddeles Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(¹) EUT C 82 af 14.4.2007.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-89/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — ansættelse i den offentlige administration — ansættelse som kaptajn og styrmand (overstyrmand) på alle skibe, der fører en medlemsstats flag — nationalitetsbetingelse)

(2008/C 107/11)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og O. Christmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — artikel 39, stk. 4, EF — arbejdskraftens frie bevægelighed — udøvelse af offentlig myndighed — krav om fransk statsborgerskab for at udøve erhvervet som kaptajn eller officer (overstyrmand) på alle skibe, der fører fransk flag — uforenelighed med fællesskabsretten

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF, idet den i sin lovgivning har opretholdt et krav om fransk statsborgerskab for at udøve erhvervet som kaptajn eller officer (overstyrmand) på alle skibe, der fører fransk flag.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. marts 2008 — Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark)

(Sag C-98/07) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 19, stk. 2 — beregning af pro rata-satsen for fradraget — udelukkelse af det omsætningsbeløb, som vedrører levering af investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed — begrebet »investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed« — køretøjer, der erhverves af et leasingelskab med henblik på udlejning og herefter salg efter leasingkontraktens udløb)

(2008/C 107/12)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S

Sagsøgt: Skatteministeriet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Højesteret — fortolkning af artikel 19 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — beregning af pro rata-satsen for fradraget — spørgsmålet om omsætningsbeløbet, som vedrører en leasingvirksomheds salg af leasingkøretøjer ved leasingkontraktens ophør, er omfattet

Konklusion

Artikel 19, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at begrebet »investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed« ikke omfatter køretøjer, som en leasingvirksomhed, således som det er tilfældet i hovedsagen,

indkøber med henblik på dels udlejning, dels videre salg ved leasingkontrakternes ophør, eftersom salget af disse køretøjer ved disse kontraktters ophør er en integrerende del af denne virksomheds sædvanlige økonomiske virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-196/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — konkurrencepolitik — fusioner — manglende gennemførelse af visse af Kommissionen pålagte forpligtelser — E.ON/Endesa)

(2008/C 107/13)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og E. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse af artikel 2 i Kommissionens beslutning af 26. september 2006 (sag nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — K(2006) 4279 endelig udg.) og artikel 2 i Kommissionens beslutning af 20. december 2006 (sag nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — K(2006) 7039 endelig udg.)

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i begge disse beslutninger, idet det ikke har ophævet

— betingelse nr. 1-6, 8 og 17 i Det Nationale Energiråds beslutning, der ved artikel 1 i Kommissionens beslutning af 26. september 2006 (sag COMP/M.4197 — E.ON/Endesa —

K(2006) 4279 endelig udg.) blev erklæret for uforenelige med fællesskabsretten, og

— betingelse nr. 1, 10, 11 og 15 i afgørelse truffet af industri-, turisme- og handelsministeren, der ved artikel 1 i Kommissionens beslutning af 20. december 2006 (sag COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — K(2006) 7039 endelig udg.) blev erklæret for uforenelige med fællesskabsretten.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-340/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/73/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse — arbejdsvilkår — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 107/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 269, s. 15)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, første afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 8.9.2007.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22. januar 2008 — Athanasios Vatsouras mod Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Sag C-22/08)

(2008/C 107/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Athanasios Vatsouras

Sagsøgt: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (¹) forenelig med artikel 12 EF, sammenholdt med artikel 39 EF?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende ønskes oplyst, om artikel 12 EF, sammenholdt med artikel 39 EF, er til hinder for nationale bestemmelser, der udelukker unionsborgere fra sociale ydelser såfremt den i medfør af artikel 6 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 fastsatte maksimale periode for ret til ophold er overskredet, og der ikke gælder nogen ret til ophold i medfør af andre bestemmelser?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes oplyst, om artikel 12 EF er til hinder for nationale bestem-

melser, der udelukker statsborgere fra en medlemsstat i EU fra adgangen til sociale bistandsydelser, der endog indrømmes illegale indvandrere?

(¹) EUT L 158, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Nürnberg (Tyskland) den 22. januar 2008 — Josif Koupatantze mod Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

(Sag C-23/08)

(2008/C 107/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Josif Koupatantze

Sagsøgt: Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (¹) forenelig med artikel 12 EF, sammenholdt med artikel 39 EF?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende ønskes oplyst, om artikel 12 EF, sammenholdt med artikel 39 EF, er til hinder for nationale bestemmelser, der udelukker unionsborgere fra sociale ydelser, såfremt den i medfør af artikel 6 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 fastsatte maksimale periode for ret til ophold er overskredet, og der ikke gælder nogen ret til ophold i medfør af andre bestemmelser?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende ønskes oplyst, om artikel 12 EF er til hinder for nationale bestemmelser, der udelukker statsborgere fra en medlemsstat i EU fra adgangen til sociale bistandsydelser, der endog indrømmes illegale indvandrere?

(¹) EUT L 158, s. 77.

Appel iværksat den 1. februar 2008 af Jörn Sack til prøvelse af dom afsagt den 11. december 2007 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-66/05, Jörn Sack mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-38/08 P)

(2008/C 107/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Jörn Sack (ved Rechtsanwältin U. Lehmann-Brauns og D. Mahlo)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 11. december 2007 af Retten i Første Instans i sag T-66/2005 ophæves, og der gives medhold i appellen (idet Domstolen på grundlag af ligebehandlingsprincippet afgør de resterende retsspørgsmål, der fejlagtigt ikke er besvaret), således at Kommissionens afgørelse om fastsættelse af appellantens månedsløn for maj 2004 annulleres.
- Subsidiært: den nævnte dom ophæves og sagen hjemvises til Retten, således at der på ny træffes afgørelse om spørgsmålet om tilsidesættelsen af ligebehandlingsprincippet som følge af manglende hensyn til appellant i forbindelse med tildeling af tillæg i henhold til vedtægtens artikel 44, stk. 2.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen til prøvelse af Rettens dom, hvorefter appellant ikke, som koordinator for alle retsspørgsmål vedrørende udvidelsen af Den Europæiske Union i den relevante afdeling i Kommissionens Juridiske Tjeneste, har krav på tillæg til kontorchefer, er baseret på følgende anbringender:

Første anbringende: Retten har ikke iagttaget betydningen og rækkevidden af det almindelige fællesskabsretlige ligebehandlingsprincip, og har derfor tilsidesat dette.

Ligebehandlingsprincippet er udtrykt såvel generelt som specifikt som et forbud mod forskelsbehandling i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og i Domstolens praksis er det længst fastslået, at princippet er en del af den trindhøjere fællesskabsret. I fællesskabsretten er overholdelsen af ligebehandlingsprincippet ikke blot en forpligtelse for alle organer, men også en subjektiv ret til ligebehandling, der tilkommer en person, som er berørt af en foranstaltning, truffet af organerne. Da denne ret — som længst er fastslået i Domsto-

lens faste praksis — har forrang for afledt fællesskabsret, skal betydningen heraf som en grundlæggende ret på passende vis inddrages i fortolkningen og anvendelsen af fællesskabsretten. Domstolen for De Europæiske Fællesskaber skal endvidere overholde ligebehandlingsprincippet i forbindelse med procedure-regler og de forskellige procedurer.

Appellanten har i alle sine argumenter gjort ligebehandlingsprincippet gældende, ikke vedtægten, og har herved anført, at han har udøvet hverv, der ikke alene kan sidestilles med en kontorchefs hverv, men som endog skal anses for at være at større betydning set i forhold til mange kontorcheferes hverv for så vidt angår udøvelsen af ledelsesarbejde på mellemniveau. Retten har, idet den ikke har foretaget en sammenligning af forholdene for appellant og for andre grupper af tjenestemænd, som oppebærer dette tillæg, frtaget ham den grundlæggende ret til beskyttelse mod vilkårlig behandling, og har således tilsidesat ligebehandlingsprincippet.

Andet anbringende: Retten har tilsidesat reglerne for den juridiske metode.

Når det gøres gældende, at der er sket en vilkårlig behandling af flere berørte, kan principperne om ligebehandling og retssikkerhed kun sikres, hvis retsinstansen fastslår, at den påberåbte sammenlignelige situation ikke foreligger, eller hvis den fastslår, at de berørte, der befinder sig i en sådan sammenlignelig situation, med urette har oppebåret dette tillæg, hvorfor appellant heller ikke har ret hertil. Anvendes disse regler for den juridiske metode, er det med henblik på at forkaste sagen klart, at mindst et af to følgende spørgsmål skal undersøges og besvares benægtende, for så vidt angår appellant. For det første skulle Retten have taget stilling til, om de hverv, der udøves af de tjenestemænd, som Kommissionen sidestiller med kontorchefer, svarer til de hverv, som appellant udøver. For det andet skulle Retten have taget stilling til, om det var berettiget, at Kommissionen tildelte dem dette tillæg.

Da disse to spørgsmål ikke er besvaret, må det formodes, at sagen, for at kunne anses for uden retlig relevans, tillige ville blive forkastet, hvis disse to spørgsmål blev besvaret i overensstemmelse med appellantens argumentation. En sådan konklusion er imidlertid ikke mulig. Da Retten ikke har undersøgt spørgsmålet om lovligheden af Kommissionens inddragelse af andre grupper af tjenestemænd med den påkrævede juridiske præcision, dvs. under hensyntagen til det i forhold til afledt fællesskabsret trindhøjere ligebehandlingsprincip, må det antages, at en sådan undersøgelse ville have ført til den konklusion, at Kommissionen, ved at tildele tillæg til andre grupper af tjenestemænd, har handlet forskriftsmæssigt. I modsætning til Rettens bemærkninger i den forbindelse ønsker appellant således ikke ligebehandling af ulovlige forhold, men en ligebehandling i henhold til loven.

Tredje anbringende: Retten har tilsidesat de grundlæggende principper om den normale procedure.

Afvisningen af at efterprøve eksistensen af den angivelige tilsidesættelse af en grundlæggende rettighed udgør en tilsidesættelse af denne ret, der er langt mere alvorlig end en retlig fejl med hensyn til, om den grundlæggende rettighed rent faktisk er blevet tilsidesat, da den berørte er frataget den beskyttelse, som den grundlæggende rettighed indebærer. Kun hvis appellants påstand om, at hans grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, er helt ubegrundet, eller hvis det er åbenbart, at de faktiske omstændigheder, han har fremført ved sammenligningen af forholdene, ikke begrundet denne påstand, kan Retten afvise at foretage en undersøgelse af realiteten vedrørende tilsidesættelsen af den grundlæggende rettighed. Dette er dog ikke tilfældet i det foreliggende tilfælde. Retten har derfor tilsidesat de grundlæggende principper for en normal procedure. Allerede derfor kan dommen, med den begrundelse den indeholder, ikke stadfæstes.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 4. februar 2008 — Varemærkesag med parterne Bild. T-Online.de AG & Co. KG og præsidenten for Deutsches Patent- und Markenamt

(Sag C-39/08)

(2008/C 107/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Bild. T-Online.de AG & Co. KG og præsidenten for Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielle spørgsmål

1. Kræver artikel 3 i direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 ⁽¹⁾ at identiske eller sammenlignelige ansøgninger behandles ens for at sikre lige konkurrencevilkår?
2. Er retten i bekræftende fald forpligtet til at undersøge konkrete oplysninger om en konkurrencefordrejende

forskelsbehandling og derved inddrage myndighedernes tidligere afgørelser i lignende sager i prøvelsen?

3. Er retten i bekræftende fald forpligtet til at tage hensyn til forbuddet mod konkurrencefordrejende forskelsbehandling ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 3 i direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988, hvis den har fastslået, at en sådan forskelsbehandling foreligger?
4. Såfremt spørgsmål 1-3 besvares benægtende, skal der da foreligge en national lovgivning, hvorefter det for at undgå konkurrenceforvridning kan påhvile de nationale myndigheder ex officio at anlægge en sag om ugyldighed af ældre varemærker, der er ulovligt registreret?

⁽¹⁾ EFT L 40, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 8. februar 2008 — Sag om varemærkeret med deltagelse af: ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH og præsidenten for Deutsches Patent- und Markenamt

(Sag C-43/08)

(2008/C 107/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

ZVS Zeitungsvertrieb Stuttgart GmbH og præsidenten for Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kræver artikel 3 i direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 ⁽¹⁾, at ansøgere, der konkurrerer indbyrdes, skal behandles lige ved registreringen af varemærker for at sikre lige muligheder i konkurrencen?
- 2) Er retten i bekræftende fald forpligtet til at undersøge konkrete oplysninger om en konkurrencefordrejende forskelsbehandling og derved inddrage myndighedernes tidligere afgørelser i lignende sager i prøvelsen?

- 3) Er retten i bekræftende fald forpligtet til at tage hensyn til forbuddet mod konkurrencefordrejende forskelsbehandling ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 3 i direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988, når den har fastslået, at en sådan forskelsbehandling foreligger?
- 4) Såfremt spørgsmål 1-3 besvares benægtende, skal der da foreligge en national lovgivning, hvorefter det for at undgå konkurrenceforvridning kan påhvile de nationale myndigheder ex officio at anlægge en sag om ugyldighed af ældre varemærker, der er ulovligt registreret?

(¹) EFT L 40, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 8. februar 2008 — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry m.fl./mod Fujitsu Siemens Computers Oy

(Sag C-44/08)

(2008/C 107/20)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry, Erityisalojen Toimihenkilöliitto ERTTO ry, Uusi Insinööriliitto UIL ry (ent. Insinööriliitto IL ry), Metallityöväen Liitto ry, Palvelualojen Ammattiliitto PAM ry, Suomen Ekonomiliitto — Finlands Ekonomförbund SEFE ry, Ammattiliitto SUORA ry, Suomen Valtiotieteiliittöitten Liitto SVAL ry — Statsvetarnas Förbund i Finland rf, Sähköalojen Ammattiliitto ry, Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry og Toimihenkilöunioni TU ry

Sagsøgt: Fujitsu Siemens Computers Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, i direktiv 98/59/EF (¹) fortolkes således, at den forpligtelse til at iværksætte konsultationer, »når arbejdsgiveren påtænker at foretage kollektive afskedigelser« og »i tilstrækkelig god tid«, fordrer, at konsultationerne påbe-

gyndes, når det er konstateret, at der som følge af strategiske afgørelser eller ændringer vedrørende driften er et behov for kollektiv afskedigelse? Eller skal den pågældende bestemmelse fortolkes således, at forpligtelsen til at påbegynde konsultationer opstår allerede på det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren overvejer sådanne tiltag eller ændringer vedrørende driften, som f.eks. ændringer af produktionskapaciteten eller centralisering af produktionen, som følge af hvilke der kan forventes at opstå et behov for kollektiv afskedigelse?

- 2) Under hensyntagen til, at der i direktivets artikel 2, stk. 3, første afsnit, henvises til, at oplysninger skal gives i tilstrækkelig god tid under konsultationerne, skal direktivets artikel 2, stk.1, da fortolkes således, at den forpligtelse til at iværksætte konsultationer, »når arbejdsgiveren påtænker at foretage kollektive afskedigelser« og »i tilstrækkelig god tid«, fordrer, at konsultationerne påbegyndes, inden arbejdsgiverens overvejelser er nået til en sådan fase, hvor arbejdsgiveren har forudsætninger for at specificere og give medarbejderne de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b)?

- 3) Skal direktivets artikel 2, stk.1, sammenholdt med artikel 2, stk. 4, fortolkes således, at en arbejdsgiver i en situation, hvor en anden virksomhed har bestemmende indflydelse på arbejdsgiveren, bliver forpligtet til at påbegynde konsultationer med en repræsentant for arbejdstagerne, hvis enten arbejdsgiveren eller det moderselskab, der har bestemmende indflydelse på denne, påtænker tiltag til kollektiv afskedigelse af arbejdstagere, der i er arbejdsgiverens tjeneste?

- 4) Når der er tale om konsultationer, der foregår i et datterselskab, der hører under en koncern, og når man vurderer bestemmelserne i direktivets artikel 2, stk.4, under hensyn til forpligtelsen, i medfør af artikel 2, stk.1, til at indlede konsultationer, »når arbejdsgiveren påtænker at foretage kollektive afskedigelser« og »i tilstrækkelig god tid«, opstår forpligtelsen til at indlede konsultationer da allerede, når koncernens eller moderselskabets ledelse påtænker kollektiv afskedigelse, men denne overvejelse endnu ikke er så konkret, at den vedrører arbejdstagere, der er i tjeneste hos et bestemt datterselskab, som er underlagt den bestemmende indflydelse, eller opstår forpligtelsen til at indlede konsultationer i datterselskabet først i den fase, hvor koncernens eller moderselskabets ledelse påtænker kollektiv afskedigelse i et bestemt datterselskab?

- 5) Når arbejdsgiveren er en virksomhed (et datterselskab i en koncern), i forhold til hvilken en anden virksomhed (moderselskab eller koncernens ledelse) har bestemmende indflydelse som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 4, skal direktivets artikel 2 da fortolkes således, at den deri omhandlede konsultationsprocedure skal afsluttes, inden moderselskabet eller koncernens ledelse træffer en beslutning om iværksættelse af kollektive afskedigelser i datterselskabet?

6) Hvis direktivet skal fortolkes således, at en konsultationsprocedure i et datterselskab skal afsluttes, inden der i moderselskabet eller koncernens ledelse træffes beslutning, der fører til kollektiv afskedigelse af arbejdstagere, er i denne forbindelse da kun en beslutning af betydning, hvis umiddelbare konsekvens er iværksættelse af kollektiv afskedigelse i et datterselskab, eller skal konsultationsproceduren afsluttes, inden der i moderselskabet eller koncernens ledelse træffes en sådan forretningsmæssig eller strategisk beslutning, som følge af hvilken kollektiv afskedigelse i datterselskabet er sandsynlig, men ikke endelig bestemt?

(¹) Rådets direktiv 98/59/EF af 20.7.1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Brussel (Belgien) den 8. februar 2008 — Spector Photo Group NV og Chris Van Raemdonck mod Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

(Sag C-45/08)

(2008/C 107/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Spector Photo Group NV og Chris Van Raemdonck

Sagsøgt: Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

Præjudicielle spørgsmål

1) Udgør bestemmelserne i insiderhandeldirektivet (¹), og navnlig artikel 2, en fuldstændig harmonisering, bortset fra de regler, hvorefter der udtrykkeligt indrømmes medlemssta-

terne frihed til at udfylde bestemmelserne, eller udgør de som helhed en minimumsharmonisering?

2) Skal insiderhandeldirektivets artikel 2, stk. 1, fortolkes således, at den omstændighed alene, at en i direktivets artikel 2, stk. 1, nævnt person, som råder over intern viden, og som for egen eller andres regning erhverver eller afhænder, eller forsøger at erhverve eller afhænde, finansielle instrumenter, som den interne viden vedrører, indebærer, at denne gør brug af sin interne viden?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, må det da antages, at det er en betingelse for at anvende insiderhandeldirektivets artikel 2, at der træffes en bevidst beslutning om at gøre brug af intern viden?

Såfremt en sådan beslutning ikke behøver fremgå skriftligt, er det da en betingelse, at den fremgår af omstændigheder, som ikke kan fortolkes på anden måde, eller er det tilstrækkeligt, at omstændighederne kan opfattes på denne måde?

4) Såfremt der ved afvejningen af, om en administrativ sanktion som omhandlet i insiderhandeldirektivets artikel 14 er rimelig, skal tages hensyn til den opnåede fortjeneste, må det da antages, at offentliggørelsen af de oplysninger, der må betegnes som intern viden, faktisk mærkbart har påvirket kursen på det finansielle instrument?

Hvor stor en kursforskel skal der i bekræftende fald mindst foreligge, for at påvirkningen kan anses for mærkbar?

5) Uanset om kursforskellen efter offentliggørelsen af oplysningerne skal være mærkbar eller ej, spørges, hvilken periode der skal tages i betragtning efter offentliggørelsen af oplysningerne for at bestemme kursforskellens størrelse, og hvilken dato der af hensyn til pålæggelsen af en passende sanktion skal lægges til grund for at bestemme den opnåede berigelse.

6) Skal insiderhandeldirektivets artikel 14 ved vurderingen af, om sanktionen er rimelig, fortolkes således, at der, såfremt en medlemsstat har indført en ordning, der gør det muligt at pålægge en strafferetlig sanktion, som kumuleres med den administrative sanktion, skal tages hensyn til muligheden for, at der idømmes en strafferetlig bøde, og til dennes størrelse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28.1.2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (EUT L 96, s. 16).

Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-52/08)

(2008/C 107/22)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og P. Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2005/36/EF⁽¹⁾, idet den ikke med hensyn til erhvervet som notar har gennemført direktiv 2005/36/EF, der ophævede og erstattede direktiv 89/48/EØF⁽²⁾.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at den portugisiske stat har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2005/36/EF, idet den ikke tillader notarer fra andre medlemsstater at udøve erhvervet i Portugal, når de har ret til udøve erhvervet i en medlemsstat, hvor erhvervet er lovreguleret, eller når de har udøvet erhvervet i henhold til bestemmelserne i en medlemsstat, hvor erhvervet ikke er lovreguleret.

Den portugisiske stat har under alle omstændigheder heller ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 13 og 14, idet den kræver, at notarkandidater har en juridisk kandidatgrad fra et portugisisk universitet eller en tilsvarende akademisk kvalifikation i henhold til portugisisk lovgivning.

Den portugisiske stat har på den anden side også tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 3, og artikel 3, litra h), i direktiv 2005/36/EF, idet den af notarkandidater kræver, at de, før de gennemgår en prøvetid, består offentlige prøver, der har til formål at teste deres almindelige juridiske kundskaber.

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den portugisiske stat ikke har gennemført direktiv 2005/36/EF for så vidt angår notarerhvervet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7.9.2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

⁽²⁾ EFT L 19, s. 16.

Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-53/08)

(2008/C 107/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat artikel 43 EF og 45 EF, idet den i § 6, stk. 1, i Notariatsordning har betinget adgangen til notarerhvervet af, at ansøgeren er østrigsk statsborger.
- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat artikel 43 EF og 45 EF, idet den ikke har gennemført direktiv 89/48/EF (eller direktiv 2005/36/EF) med hensyn til notarerhvervet.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at artikel 43 EF forbyder enhver form for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, som er en følge af lovgivning i form af restriktioner for etableringsfriheden. Kommissionen har anført, at i medfør af artikel 45, stk. 1, EF finder kapitlet vedrørende etableringsretten ikke anvendelse på virksomhed, som varigt eller lejlighedsvist er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en medlemsstat.

I henhold til Notariatsordning er det kun østrigske statsborgere, som kan udnævnes til notarer i Østrig. Ifølge Kommissionen udgør de pågældende bestemmelser derfor en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og krænker etableringsfriheden for statsborgere fra andre medlemsstater, idet de hindres i at udøve notarerhvervet.

Ifølge Kommissionen er notarvirksomhed ikke omfattet af undtagelsen i artikel 45 EF, og etableringsfriheden finder derfor anvendelse på notarerhvervet.

Det er Kommissionens opfattelse, at med henblik på besvarelsen af spørgsmålet om, hvad der forstås ved »offentlig myndighed« som omhandlet i artikel 45 EF, må der først henvises til fortolkningen på nationalt plan. Virksomhed, som i en medlemsstat ikke henhører under offentlig myndighed, kan ikke anses for at være omfattet af undtagelsen, selv om den samme virksomhed henhører under offentlig myndighed i andre medlemsstater. For det andet skal begrebet »offentlig myndighed« og rækkevidden heraf med henblik på en fortolkning af artikel 45 EF bestemmes fællesskabsretligt, og betydningen heraf må fortolkes ensartet og selvstændigt af Domstolen. Ifølge Kommissionen betyder den omstændighed, at den østrigske lovgiver og de østrigske domstole anser notarvirksomhed for principielt at være forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, således ikke, at sådan virksomhed ikke er omfattet af etableringsfriheden i henholder til en strengere fællesskabsretlig vurdering. Artikel 45, stk. 1, EF må som en undtagelse til en grundlæggende frihed fortolkes indskrænkende.

Kommissionen har præciseret, at på integrations nuværende udviklingstrin er det særligt vanskeligt at finde et sagligt grundlag for en betingelse om statsborgerskab i relation til notarvirksomhed. Der er ingen af disse former for virksomhed, selv om de måtte være af myndighedsudøvende karakter, som indebærer en særlig tilknytning til staten, således som det er tilfældet ved statsborgerskab. Desuden er der ingen af disse former for virksomhed, som ved hjælp af suveræne kompetencer og anvendelse af statsmagt risikerer at skabe konflikter med statsborgere.

De former for virksomhed som Republikken Østrig har angivet som begrundelse for kravet om statsborgerskab — certificering af juridiske akter og aftaler, indsættelse af en fuldbyrdelses-klausul, juridisk rådgivning og virksomhed som »Gerichtskommissar« (en notar, som er udpeget af retten til at gennemføre visse procedurehandlinger) — er ikke tilstrækkelige til at begrunde anvendelsen af artikel 45 EF. For så vidt som disse former for virksomhed rent faktisk er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, er der tale om en indirekte forbindelse. Kommissionen har desuden præciseret, at udøvelse af offentlig myndighed desuden ikke må sammenblandes med virksomhed, der udøves i offentlighedens interesse. Det forhold, at offentligheden drager nytte af denne form for virksomhed, indebærer ikke nødvendigvis, at der er tale om offentlig myndighed. Former for virksomhed, som søger at fremme almeninteressen og ikke enkeltpersoners interesser forudsætter ikke nødvendigvis overførsel af offentlig myndighed. Det er Kommissionens opfattelse, at selvom en egentlig udøvelse af offentlig myndighed fortsat kan forbeholdes en medlemsstats egne statsborgere, kan udøvelse af en given form for virksomhed i almenhedens interesse, som eksempelvis er tilfældet med hensyn til forebyggende retspleje, også sikres ved med hensyn til adgangen til erhvervet at anvende specifikke regler og kontrol.

Det er derfor Kommissionens opfattelse, at ingen af de former for virksomhed, vurderet hver for sig eller samlet, som notarer i Østrig er beskæftiget med, er direkte eller specifikt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed som omhandlet i retspraksis.

Sag anlagt den 12. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-54/08)

(2008/C 107/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og G. Braun, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat artikel 43 EF og 45 EF, idet den i § 5 i Bundesnotarordnung har gjort tysk statsborgerskab til en betingelse for adgangen til erhvervet som notar.
- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat artikel 43 EF og 45 EF, idet den ikke har gennemført direktiv 89/48/EØF (henholdsvis direktiv 2005/36/EF) for notarerhvervet.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 43 forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab, der som restriktion for etableringsfriheden følger af retsforskrifter. I henhold til artikel 45, stk.1, EF finder kapitlet om etableringsretten ikke anvendelse på virksomhed, som varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en medlemsstat.

I henhold til Bundesnotarordnung må kun tyske statsborgere udnævnes til notar i Tyskland. Den pågældende bestemmelse indebærer således en forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab og en tilsidesættelse af etableringsfriheden for statsborgere fra andre medlemsstater, idet den hindrer disse i at udøve erhvervet som notar.

Efter Kommissionens opfattelse er notarvirksomhed ikke omfattet af undtagelsen i artikel 45 EF, hvorfor etableringsfriheden finder anvendelse på dette erhverv.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der forstås ved udtrykket »offentlig myndighed« i artikel 45 EF's forstand, skal der på den ene side tages udgangspunkt i den nationalstatslige forståelse. Virksomhed, der i en medlemsstat ikke anses for offentlig myndighed, kan ikke påberåbes med henblik på undtagelsen, selv om den samme virksomhed i andre medlemsstater anses for offentlig myndighed. På den anden side skal begrebet offentlig myndighed og rækkevidden heraf med henblik på fortolkningen i forbindelse med artikel 45 EF fastlægges på fællesskabsretligt plan, idet begrebets indhold fortolkes selvstændigt og ensartet af Domstolen. At den tyske lovgiver og de tyske domstole som udgangspunkt anser notarvirksomhed for en del af den nationale offentlige myndighed, betyder ikke, at denne virksomhed derfor kan udelukkes fra den strengere fællesskabsretlige vurdering af etableringsfriheden. Som en undtagelse til en grundlæggende frihedsrettighed skal artikel 45, stk. 1, EF nemlig fortolkes restriktivt.

På integrationens nuværende udviklingstrin er det forbundet med betydelige vanskeligheder at finde en indholdsmæssig begrundelse for betingelsen om statsborgerskab i forbindelse med notarvirksomhed. Ingen del af denne virksomhed forudsætter, selv om den er i offentligt regi, nogen særlig tilknytning til staten, som det er tilfældet med statsborgerskabet. I lige så lille omfang er denne virksomhed forbundet med risikoen for at skabe konflikter med borgerne gennem udøvelse af myndighed og indsættelse af magtmidler.

De aktiviteter, som Forbundsrepublikken Tyskland har anført som begrundelse for kravet om statsborgerskab — oprettelse af retsdokumenter og aftaler, sådanne dokumenters beviskraft, indsættelse af tvangsfuldbyrdsesklausuler og den juridiske rådgivning, der er forbundet med oprettelsen — er ikke tilstrækkelige til at begrunde en anvendelse af artikel 45 EF. I det omfang notarar overhovedet deltager i udøvelse af offentlig myndighed, sker dette udelukkende indirekte. Udøvelse af offentlig myndighed må endvidere ikke forveksles med virksomhed i offentlig interesse. Almennyttighed hører ikke nødvendigvis til offentlig myndighed. Aktiviteter, der har almenvellet for øje og ikke enkeltpersoners interesser, gennemføres ikke nødvendigvis ved overdragelse af offentlig myndighed. Mens den faktiske udøvelse af offentlig myndighed således kan forbeholdes statens egne statsborgere, kan udøvelse af en bestemt virksomhed af almen interesse, som det f.eks. er tilfældet i den forebyggende retspleje, også sikres gennem, at adgangen til erhvervet samt de forpligtelser, der er forbundet med erhvervet, er underlagt særlige bestemmelser og en særlig kontrol.

Kommissionen er således af den opfattelse, at ingen af de aktiviteter, som en notar i Tyskland beskæftiger sig med, hver for sig eller samlet set udgør en direkte og specifik deltagelse i udøvelse af offentlig myndighed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i retspraksis.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 13. februar 2008 — Vodafone Ltd, Telefonica O2 Europe plc, T-mobile International AG og Orange Personal Communications Services Ltd mod Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Sag C-58/08)

(2008/C 107/25)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Vodafone Ltd, Telefonica O2 Europe plc, T-mobile International AG og Orange Personal Communications Ltd

Sagsøgt: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Procesdeltagere: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited

Intervenient: GSM Association

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EF) nr. 717/2007 ⁽¹⁾ helt eller delvis ugyldig grundet det utilstrækkelige retsgrundlag i artikel 95 EF?
- 2) Er artikel 4 i forordning (EF) nr. 717/2007 (sammenholdt med artikel 2, litra a), og artikel 6, stk. 3, for så vidt som de henviser til eurotarif og forpligtelser, der vedrører eurotariffen), ugyldig, fordi fastsættelsen af et prisloft med hensyn til taksterne for detailroaming tilsidesætter proportionalitetsprincippet og/eller subsidiaritetsprincippet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27.6.2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF (EUT L 171, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België den 18. februar 2008 — UDV North America Inc mod Brandtraders NV

(Sag C-62/08)

(2008/C 107/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UDV North America Inc

Sagsøgt: Brandtraders NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det for brugen af tegnet som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra a), og artikel 9, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker ⁽¹⁾ nødvendigt, at en tredjemand som omhandlet i forordningens artikel 9, stk. 1, litra a),
 - a) bruger tegnet for egen regning?
 - b) bruger tegnet som part i en handel med varer, hvori denne selv er aftalepart?
- 2) Kan en mellemmand, der handler i eget navn, men ikke for egen regning, anses for tredjemand, der bruger tegnet som omhandlet i den nævnte bestemmelse?

⁽¹⁾ EFT 1994 L 11, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 18. februar 2008 — Europol Frost-Food GmbH mod Hauptzollamt Krefeld

(Sag C-65/08)

(2008/C 107/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Europol Frost-Food GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Krefeld

Præjudicielt spørgsmål

Er supplerende bestemmelse 5 b) til kapitel 20 i den kombinerede nomenklatur, som affattet ved forordning (EF) nr. 2388/2000 ⁽¹⁾ og nr. 2031/2001 ⁽²⁾, gyldig?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2388/2000 af 13.10.2000 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 264, s. 1, og EFT L 276, s. 92).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6.8.2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 279, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 18. februar 2008 — Straffesag mod Szymon Kozłowski

(Sag C-66/08)

(2008/C 107/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Stuttgart

Part i straffesagen

Szymon Kozłowski

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en antagelse om, at en person har »bopæl« eller »opholder sig« i en medlemsstat som omhandlet i artikel 4, nr. 6, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾, ikke opretholdes, såfremt den berørte person:
 - a) ikke uden afbrydelse har opholdt sig i den pågældende medlemsstat
 - b) ikke opholder sig i medlemsstaten på grundlag af en opholdsret
 - c) udøver kriminel virksomhed i den pågældende medlemsstat og/eller
 - d) er fængslet i den pågældende medlemsstat?

2) Er en gennemførelse af artikel 4, nr. 6, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, således at udlevering af en medlemsstats egne statsborgere til fuldbyrdelse af straf mod deres vilje altid er ulovlig, hvorimod statsborgere fra andre medlemsstater efter myndighedernes skøn kan udleveres mod deres vilje, forenelig med unionsretten, navnlig med princippet om forbud mod forskelsbehandling og om unionsborgerskab i medfør artikel 6, stk. 1, EU, sammenholdt med artikel 12 EF og 17 EF ff., og i bekræftende fald, skal de nævnte principper i det mindste tages i betragtning ved udøvelsen af dette skøn?

(¹) EFT L 190, s. 1.

2) Skal EF-traktatens artikel 73B, stk. 1 (nu artikel 56, stk. 1, EF), fortolkes således, at arveafgift, som en medlemsstat i Den Europæiske Union opkræver i forbindelse med, at en arving, der er bosiddende i Tyskland, arver en pengefordring mod kreditinstitutter i førstnævnte medlemsstat, fra en arvelader, der senest var bosiddende i Tyskland, skal modregnes i den tyske arveafgift?

3) Er objektiviteten af de forskellige tilknytningskriterier i de nationale afgiftsordninger af betydning ved afgørelsen af, hvilken af de berørte stater der skal undgå dobbeltbeskatningen, og har tilknytningen til kreditors bopæl i givet fald forrang for tilknytningen til debtors hjemsted?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 20. februar 2008 — Margarete Block mod Finanzamt Kaufbeuren

(Sag C-67/08)

(2008/C 107/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Margarete Block

Sagsøgt: Finanzamt Kaufbeuren

Præjudicielle spørgsmål

1) Tillader bestemmelserne i EF-traktatens artikel 73D, stk. 1, litra a), og stk. 3 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 3, EF], at modregning af spansk arveafgift i den tyske arveafgift også udelukkes ved arvefald i 1999 i henhold til § 21, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, i Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz, jf. § 121 i Bewertungsgesetz (objektiv begrænsning)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro (Italien) den 20. februar 2008 — Raffaello Visciano mod I.N.P.S.

(Sag C-69/08)

(2008/C 107/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raffaello Visciano

Sagsøgt: I.N.P.S.

Præjudicielle spørgsmål

1) »Tillader artikel 3 og 4 i direktiv 80/987 (¹) af 20. oktober 1980 — i den del, i hvilken de foreskriver betaling af tilgodehavender til arbejdstagere vedrørende løn — at disse tilgodehavender, så snart de gøres gældende over for garantiinstitutionen, mister deres oprindelige karakter af løn og overgår til en anden, socialsikringsmæssig kvalifikation alene på grund af, at udbetalingen af medlemsstaten er overladt til en socialsikringsinstitution, hvorfor udtrykket »løn« i de nationale regler erstattes af udtrykket »socialsikringsydelse«?

- 2) Er det med henblik på direktivets sociale formål tilstrækkeligt, at de nationale regler blot anvender arbejdstagerens oprindelige lønfordring som et sammenligningselement, i forhold til hvilket man per relationem skal fastsætte den ydelse, der skal garanteres af garantiinstitutionen, eller kræves det, at arbejdstagerens lønkrav over for den insolvente arbejdsgiver, takket være garantiinstitutionen, beskyttes ved at sikre det samme indhold, garantier, frister og nærmere vilkår for gennemførelsen som for de krav, der anerkendes for ethvert andet lønkrav i samme retssystem?
- 3) Tillader de principper, som kan udledes af fællesskabsretten, herunder navnlig principperne om ækvivalens og effektivitet, at der vedrørende tilgodehavender for arbejdstagere for løn fra den periode, som omhandles i artikel 4 i direktiv 80/987, anvendes en mindre gunstig forældelsesordning i forhold til den, der gælder for tilgodehavender af tilsvarende karakter?»

(¹) EFT L 283, s. 23.

ikke er krav om, at projektet vurderes i overensstemmelse med direktivets artikel 5-10, til rådighed for offentligheden?

2. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om dette krav blev opfyldt med indholdet af Secretary of States skrivelse af 4. december 2006?
3. Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende, hvad er da omfanget af begrundelseskravet i denne sammenhæng?

(¹) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27.6.1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40).

(²) EFT L 73, s. 5.

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26.5.2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EFT L 156, s. 17).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 21. februar 2008 — The Queen på vegne af Christopher Mellor mod Secretary of State for Communities & Local Government

(Sag C-75/08)

(2008/C 107/31)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christopher Mellor

Sagsøgt: Secretary of State for Communities & Local Government

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal medlemsstater i medfør af artikel 4 i Rådets direktiv 85/337/EØF (¹), som ændret ved direktiv 97/11/EF (²) og 2003/35/EF (³) (herefter »direktivet«), stille begrundelsen for en afgørelse om, at der i forbindelse med et bilag II-projekt

Sag anlagt den 29. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-94/08)

(2008/C 107/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, herunder navnlig artikel 39 EF, idet det i sin lovgivning har bibeholdt et krav om spansk statsborgerskab for at kunne udøve erhvervet som kaptajn og førstestyrmand på alle skibe, som sejler under spansk flag, med undtagelse af handelsskibe med en lasteevne under 100 BRT, der transporterer fragtgods eller færre end 100 passagerer, og som udelukkende sejler mellem havne eller lokaliteter, der er beliggende i zoner, hvor Spanien har territorial højhedsret, overhøjhed eller jurisdiktion.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til den spanske lovgivning skal erhvervet som kaptajn og førstestyrmand på alle skibe, som sejler under spansk flag bortset fra handelsskibe med en lasteevne under 100 BRT, der transporterer fragtgods eller færre end 100 passagerer, som udelukkende sejler mellem havne eller lokaliteter, der er beliggende i zoner, hvor Spanien har territorial højhedsret, overhøjhed eller jurisdiktion, bestrides af spanske statsborgere.

Det er Kommissionens opfattelse, at kravet om spansk statsborgerskab for de nævnte erhverv generelt er i strid med artikel 39 EF, og ikke kan anses for begrundet i undtagelsen i artikel 39, stk. 4, EF. Kommissionens fortolkning er navnlig blevet bekræftet af dommen i sagen C-405/01 ⁽¹⁾, hvor Domstolen fastslog, at rækkevidden af denne undtagelse bør begrænses til, hvad der er absolut nødvendigt for at tilgodese den pågældende medlemsstats almene interesser, og hvad angår de nævnte erhverv kommer de nævnte interesser ikke i fare, hvis de offentligretlige beføjelser kun sporadisk, eller snarere undtagelsesvis udøves af andre medlemsstats statsborgere. Kongeriget Spanien har ikke ændret lovgivningen i den af Kommissionen angivne retning til trods for i sit svar på den begrundede udtalelse at have afgivet løfter om at gennemføre de relevante ændringer.

⁽¹⁾ Dom af 30.9.2003, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (Sml. I, s. 10391).

Sag anlagt den 7. marts 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig**(Sag C-107/08)**

(2008/C 107/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/33/EF af 6. juli 2005 om ændring af direktiv 1999/32/EF for så vidt angår svovlindholdet i skibsbrændstoffer ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 11. august 2006.

⁽¹⁾ EUT L 191, s. 59.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. marts 2008
— *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée* mod
Kommissionen

(Sag T-43/03) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — label »info point Europe«
— udtalelser fremsat af en repræsentant for Kommissionen
angående sagsøgeren)

(2008/C 107/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée* (Avignon, Frankrig) (ved advokats F. Martineau og N. Benoît)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (ved J.F. Pasquier, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævdes at have lidt som følge af udtalelser, der blev fremsat af Kommissionens repræsentant i Marseille på mødet den 23. januar 2003.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) *Maison de l'Europe Avignon Méditerranée* bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 26.4.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008
— ESN mod Kommissionen

(Sag T-332/03) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — levering af tjenesteydelser vedrørende udvikling og levering af tjenesteydelser til støtte for Fællesskabets informationstjeneste for forskning og udvikling (CORDIS) — forkastelse af en bydendes bud — princippet om ligebehandling af bydende og gennemsigtighedsprincippet — iagttagelse af de i udbudsmeddelelsen fastsatte tildelingskriterier)

(2008/C 107/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: European Service Network (ESN) SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokats R. Steichen og P.-E. Partsch)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Parpala og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af beslutningen om tildeling af den kontrakt, der var genstand for Kommissionens udbudsbekendtgørelse ENTR/02/055 — CORDIS Lot 1 om udvikling og levering af tjenesteydelser til støtte for Fællesskabets informationstjeneste for forskning og udvikling (CORDIS).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) European Service Network (ESN) SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 289 af 29.11.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008
— Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-345/03) ⁽¹⁾

(Offentlige tjensteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — levering af tjensteydelser vedrørende udvikling og levering af tjensteydelser til støtte for Fællesskabets informationstjeneste for forskning og udvikling (CORDIS) — forkastelse af en bydendes bud — princippet om ligebehandling af bydende og gennemsigtsprincipet)

(2008/C 107/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved avocat S. Pappas, derefter ved avocat N. Korogian-nakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. O'Reilly og L. Parpala, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af beslutningen om tildeling af den kontrakt, der var genstand for Kommissionens udbudsbekendtgørelse ENTR/02/055 — CORDIS Lot 2 om udvikling og levering af tjensteydelser til støtte for Fællesskabets informationstjeneste for forskning og udvikling (CORDIS).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 16. juli 2003 om tildeling af den kontrakt, der var genstand for udbudsbekendtgørelse ENTR/02/055 — CORDIS Lot 2, annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 289 af 29.11.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008
— Giannini mod Kommissionen

(Sag T-100/04) ⁽¹⁾

(Personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — ikke opført på reservelisten — uregelmæssigheder under gennemførelse af prøverne, der kunne fordreje resultatet — ligebehandling — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2008/C 107/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Massimo Giannini (Bruxelles, Belgien) (ved advocats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved L. Lozano Palacios og M. Velardo, som befuldmægtigede, derefter ved G. Berscheid, som befuldmægtiget, bistået af avocat M. Genton)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/9/01 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (A7/A6) inden for området økonomi og statistik (EFT 2001, C 240 A, s. 12) om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for denne udvælgelsesprøve, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler trejerdedele af M. Gianninis omkostninger.
- 3) M. Giannini bærer en fjerdedel af sine egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008
— Sebirán mod KHIM — El Coto de Rioja (Coto D'Arcis)

(Sag T-332/04) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Coto D'Arcis som EF-figurmærke — de ældre EF-ordmærker EL COTO og COTO DE IMAZ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — ingen krænkelse af varemærkes renommé — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 107/38)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sebirán, SL (Requena, Spanien) (ved advocats A. Calderón Chavero og T. Villate Consonni)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Laporta Insa, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: El Coto de Rioja, SA (Oyón, Spanien) (først ved avocat M.E. López Camba, derefter ved avocats M.E. López Camba og J. Grimaud Muñoz)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. juni 2004 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag R 550/2003-2 vedrørende en indsigelsessag mellem El Coto de Rioja, SA og Sébastián, SL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Den af El Coto de Rioja, SA nedlagte påstand om delvis annullation af afgørelse truffet den 15. juni 2004 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 550/2003-2) forkastes.
- 3) Sebirán SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger samt halvdelen af de af El Coto de Rioja afholdte omkostninger.
- 4) El Coto de Rioja bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 20.11.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. marts 2008 — Guigard mod Kommissionen

(Sag T-301/05) ⁽¹⁾

(Erstatningsansvar uden for kontrakt — manglende forlængelse af en ansættelseskontrakt finansieret af EUF — manglende retsstridig adfærd fra Kommissionens side — Rettens kompetence)

(2008/C 107/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Philippe Guigard (Paris, Frankrig) (først ved avocats S. Rodrigues og A. Jaume, derefter ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved D. Martin og K. Herrmann, derefter ved F. Dintilhac og G. Boudot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Erstatningssøgsmål med påstand om erstatning for det tab, der hævdes at være lidt af sagsøgeren som følge af Kommissionens hævdede culpøse adfærd i forbindelse med den manglende forlængelse af sagsøgerens ansættelseskontrakt, der var blevet indgået inden for rammerne af det tekniske samarbejde mellem Fællesskabet og Republikken Niger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Philippe Guigard betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 29.10.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008 — Compagnie générale de diététique mod KHIM (GARUM)

(Sag T-341/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om GARUM som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — relevant kundekreds — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 107/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Compagnie générale de diététique SAS (Caen, Frankrig) (ved avocats J.-J. Evrard og T. de Haan)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. september 2006 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1401/2005-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket GARUM som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 7. september 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1401/2005-1) annulleres.

2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger samt de omkostninger, der er afholdt af Compagnie générale de diététique SAS.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008
— Rossi Ferreras mod Kommissionen**

(Sag T-107/07 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2003 — vurdering af de faktiske omstændigheder — bevisbyrde og bevisoptagelse — appel afvises — appellen forkastes)

(2008/C 107/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Francisco Rossi Ferreras (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokats F. Frabetti og S. Martin)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 1. februar 2007 i sag F-42/05, Rossi Ferreras mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om, at denne dom ophæves.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Francisco Rossi Ferreras bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 129 af 9.6.2007.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. marts 2008
— Suez mod KHIM (Delivering the essentials of life)**

(Sag T-128/07) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Delivering the essentials of life — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 107/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Suez (Paris, Frankrig) (ved advokats P. Combeau og D. Régnier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. februar 2007 af Første Appelmåder ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag R 811/2006-1 vedrørende en ansøgning om registrering af varemærket Delivering the essentials of life som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Suez betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 140 af 23.6.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. februar 2008 — Apple Computer International mod Kommissionen(Sag T-82/06) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — den fælles toldtarif — tarifiering i den kombinerede nomenklatur — person, der ikke er individuelt berørt — afvisning)**

(2008/C 107/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apple Computer International (Cork, Irland) (ved solicitor G. Breen, P. Sreenan, SC, og barrister B. Quigley)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 2171/2005 af 23. december 2005 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 346, s. 7)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Apple Computer International betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. februar 2008 — Base mod Kommissionen(Sag T-295/06) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — telekommunikation — artikel 7 i direktiv 2002/21/EF — engrosmarkedet for terminering af opkald på individuelle mobiltelefonnet i Belgien — væsentlig styrke på markedet — Kommissionens skriftlige bemærkninger — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — ej umiddelbart berørt — afvisning)**

(2008/C 107/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Base NV (Bruxelles, Belgien) (ved avocats A. Verheyden, Y. Desmedt og F. Bimont)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved É. Gippini Fournier, M. Shotter og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse, der hævdes at være indeholdt i Kommissionens skrivelse af 4. august 2006, adresseret til det belgiske post- og telekommunikationsvæsen, som indeholdt bemærkninger i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»rammedirektivet«) (EFT L 108, s. 33) angående et af nævnte belgiske myndighed anmeldt udkast til afgørelse (sag BE/2006/0433).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Base NV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Mobistar SA og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2006.

Sag anlagt den 26. januar 2008 — EREF mod Kommissionen

(Sag T-40/08)

(2008/C 107/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (Bruxelles, Belgien) (ved lawyer D. Fouquet)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning C(2007) 4323 endelig udg. af 25. september 2007 annulleres.
- Det fastslås, at den pågældende finansieringsmåde i sin nuværende form og struktur er ulovlig statsstøtte.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I 2004 indgav sagsøgeren en klage til Kommissionen, hvori det blandt andet blev gjort gældende, at forskellige aspekter ved finansieringen af et nyt atomkraftværk under opførelse i Finland var statsstøtte, der ikke var blevet anmeldt. Statsstøtteaspekterne ved klagen blev registreret af Kommissionen under nr. CP 238/04, og i 2006 opdelte Kommissionen sagen i to sager med numrene NN/62/A/2006 og NN/62/B/2006.

I denne sag nedlægger sagsøgeren påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 4323 endelig udg. af 25. september 2007, som angår statsstøttesag NN/62 A/2006, som blev anmeldt til Kommissionen den 14. november 2007, hvorved Kommissionen konkluderede, at den eksportgaranti, der blev ydet af det franske eksportkreditforsikringsselskab (»COFACE«), om indrømmelse af kredit med henblik på finansiering af den nye anlægsenhed »Olkiluoto 3«, som blev købt af det finske elproduktionselskab Teollisuuden Voima Oy (»TVO«), ikke udgjorde ulovlig statsstøtte og derfor besluttede at henlægge sagen.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den eksportgaranti eller kreditforsikring på 570 000 EUR, som blev indrømmet TVO af COFACE, udgør ulovlig støtte inden for Fællesskabet på grund af dens finansielle betydning for den samlede finansieringspakke af det pågældende projekt. Sagsøgeren har gjort gældende, at garantien udgjorde ulovlig statsstøtte, for så vidt som den blev ydet af COFACE, der handlede som et offentligt organ på vegne af Frankrig, der påtog sig ansvaret for at dække tilbagebetalingen af kreditten til bankkonsortiet, såfremt TVO ikke var i stand til at betale, og for så vidt som støtten tildelte TVO en uberettiget økonomisk fordel, og dermed lettede markedsadgangen for selskabet og sikrede dets fremtidige finansieringspotentiale. Sagsøgeren har ydermere gjort gældende, at et sådant lån, der var ydet mod garanti, vil give TVO mulighed for at fremstille elektricitet meget billigere.

Sagsøgeren har derudover gjort gældende, at opsplitningen af sagen i to separate sager udgør en tilsidesættelse af væsentlige processuelle regler og fører til fejlslæt.

Sag anlagt den 24. januar 2008 — Shetland Islands Council mod Kommissionen

(Sag T-44/08)

(2008/C 107/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Shetland Islands Council (Lerwick, Det Forenede Kongerige) (ved barrister E. Whiteford, solicitor R. Murray og R. Thompson, QC)

Sagsøgerens påstande

— Beslutningens artikel 1, stk. 2, og artikel 3, 4 og 5 annulleres.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en offentlig myndighed, der foretog betalinger til fiskerisektoren inden for rammerne af to generelle støtteforanstaltninger, kaldet »Støtte til fiskeri- og fiskeforarbejdningsindustrien« og »Støtte til fiskeopdrætsindustrien«, som bestod af forskellige former for støtteordninger. En af disse ordninger var ordningen for førstegangsandelshavere. Kommissionen lagde til grund, at den støtte, som Det Forenede Kongerige gennemførte på grundlag af denne ordning, var uforenelig med fællesmarkedet, for så vidt som den vedrørte støtte ydet til førstegangskøb af en andel i et brugt fiskerfartøj.

Ved søgsmålet har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 230 EF af Kommissionens beslutning C 39/2006 (ex NN 94/2005) af 13. november 2007 om ordningen for førstegangsandelshavere gennemført af Det Forenede Kongerige. Sagsøgeren har med støtte i følgende anbringender nærmere nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutnings artikel 1, stk. 2, og artikel 3, 4 og 5:

1) Kommissionen foretog urigtig retsanvendelse, idet den lagde til grund, at *alle* udbetalinger foretaget vedrørende førstegangskøb af en andel i et brugt fiskerfartøj var uforenelige med fællesmarkedet og skulle tilbagebetales.

2) Kommissionen foretog urigtig retsanvendelse, idet den lagde til grund, at tilbagebetaling af udbetalt støtte ville være forenelig med:

a) artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ og

b) de almindelige principper om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning samt ligebehandling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 18. januar 2008 af Chr. Michail til prøvelse af dom afsagt den 22. november 2007 af EU-personaleretten i sag F-67/05, Michail mod Kommissionen

(Sag T-49/08 P)

(2008/C 107/47)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Christos Michail (ved dikigoros Ch. Meidanis)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- EU-personalerettens dom i sag F-67/05 ophæves, for så vidt som der ikke tilkendes erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren har lidt som følge af administrationens adfærd og forsømmelser.
- Appellanten tilkendes erstatning for ikke-økonomisk skade, som fastsættes til 120 000 EUR.
- Der træffes afgørelse om omkostninger i henhold til gældende regler.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at der er blevet truffet en fejl-agtig afgørelse i den sag, han har anlagt med påstand om ophævelse af sin karriereudviklingsrapport for 2003 og af ansættelses-myndighedens afgørelse, hvorved de klager, han havde indgivet i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, blev afvist.

Appellanten har navnlig anført, at EU-personaleretten med urette har nægtet at tilkende erstatning for den ikke-økonomiske skade, han har lidt som følge af sin indplacering i Generaldirektoratet for Landbrug (GD AGRI) efter nedlæggelsen af Generaldirektoratet for Finanskontrol, som han hørte under. Ifølge appellanten har Personaleretten foretaget en urigtig anvendelse af fællesskabsretten som følge af en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder og selvmodsigende begrundelse.

Appellanten har ligeledes gjort gældende, at Personaleretten fejlagtigt undlod at tage stilling til en konkret påstand, subsidiært at dens afgørelse er utilstrækkeligt begrundet og følgelig tilsidesætter appellanten processuelle rettigheder samt udgør en tilsidesættelse af fællesskabsretten.

Sag anlagt den 5. februar 2008 — UEFA mod Kommissionen

(Sag T-55/08)

(2008/C 107/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Europæiske Fodboldforbund (UEFA) (Nyon, Schweiz) (ved solicitors A. Bell og K. Learoyd)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som den godkender optagelse af hele fodbold-EM (EURO) på listen i Det Forenede Kongerige som en del af fællesskabsretten.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og betale UEFA's sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 3a, i Rådets direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ kan en medlemsstat udarbejde en liste over sportsbegivenheder eller andre begivenheder, som anses for at være begivenheder af »væsentlig samfundsmæssig interesse«. Begivenheder, som er angivet i denne liste, kan ikke gøres til genstand for enerettigheder til transmission, som forhindrer en betydelig del af befolkningen i den pågældende medlemsstat i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16. oktober 2007 ⁽¹⁾, hvorved Kommissionen fastslog, at den liste, som Det Forenede Kongerige har udarbejdet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EF, og hvorpå hele fodbold-EM — EURO — er optaget, var forenelig med fællesskabsretten.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren anført, at Kommissionens afgørelse:

- ikke er vedtaget i henhold til en klar og gennemskuelig procedure som krævet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552/EØF,
- ikke er tilstrækkeligt begrundet,
- er baseret på et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen har konkluderet, at EM-fodboldkampe, som ikke involverer et af landsholdene i UK, kan anses for en begivenhed, som er af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige,
- ikke indeholder nogen egentlig analyse af konkurrenceretten eller den frie bevægelighed for tjenesteydelser, og resulterer i en uforholdsmæssig og uberettiget konkurrencefordrejning på det relevante marked og en hindring for den frie bevægelighed for fjernsynstjenester,
- krænker sagsøgerens ejendomsrettigheder, idet den resulterer i en restriktion af den måde, hvorpå sagsøgeren kan markedsføre fjernsynsrettighederne til fodbold-EM,
- krænker proportionalitetsprincippet, idet den hverken er behørig eller nødvendig med henblik på virkeliggørelse af de mål, som den angiveligt søger at opfylde, og
- krænker ligebehandlingsprincippet, idet den stiller sagsøgeren ringere i forhold til andre rettighedsindehavere.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/552/EØF af 3.10.1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsevne (EFT L 298, s. 23).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16.10.2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsevne (EUT L 295, s. 12).

Sag anlagt den 5. februar 2008 — IEA m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-56/08)

(2008/C 107/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stichting IEA Secretariaat Nederland (IEA) (Amsterdam, Nederlandene), Educational Testing Service Global BV (ETS-Europe) (Amsterdam, Nederlandene), Deutsches Institut für Internationale Pädagogische Forschung (DIPF) (Frankfurt am Main, Tyskland), Institut zur Qualitätsentwicklung im Bildungswesen (IQB) (Berlin, Tyskland) (ved lawyers E. Morgan de Rivery og S. Thibault-Liger)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning af 23. november 2007 om ikke at antage sagsøgernes bud som svar på udbudsbekendtgørelse No EAC/21/2007 »Den europæiske undersøgelse af sprogkundsaber« annulleres i sin helhed, for så vidt som den krænker EU-retten og er baseret på åbenbart urigtige skøn.
- Kommissionens beslutning om at tildele kontrakten vedrørende denne udbudsbekendtgørelse til SurveyLang Consortium annulleres i sin helhed, for så vidt som den krænker EU-retten og er baseret på åbenbart urigtige skøn, og
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne afgav bud som svar på Kommissionens udbudsbekendtgørelse vedrørende »Den europæiske undersøgelse af sprogkundsaber« (EUT 2007/S 61-074161), som ændret (EUT 2007/S 109-133727). Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning af 23. november 2007 om at tildele kontrakten til en anden bydende.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anført, at den anfægtede beslutning tilsidesætter ligebehandlingsprincippet, artikel 100, stk. 1, i finansforordningen ⁽¹⁾ og udbudsmaterialet.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen foretog åbenbart urigtige skøn med hensyn til de kvalitative kriterier fastsat i udbudsmaterialet, hvilket medførte et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til fastsættelsen af de bydendes respektive resultater.

Sagsøgerne har endelig anført, at Kommissionen tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik ved ikke at udvise den fornødne omhu under udbudsproceduren.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers administrative budget (EFT L 248, s. 1), som ændret (EFT 2003 L 25, s. 43).

Sag anlagt den 11. februar 2008 — Hedgefund Intelligence mod KHIM — Hedge Invest (InvestHedge)

(Sag T-67/08)

(2008/C 107/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Hedgefund Intelligence Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister J. Reed og solicitor G. Crofton Martin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hedge Invest SGR P.A. (Milano, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. november 2007 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 148/2007-2 om afslag på klagen annulleres.
- Indsigerens indsigelse forkastes.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen tilpligtes at bære deres egne omkostninger, og den anden part i sagen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger for indsigelsesafdelingen, appelkammeret og Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Hedgefund Intelligence Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »InvestHedge« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 36 og 41 — ansøgning nr. 3 081 081

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Hedge Invest SGR P.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket »HEDGE INVEST« for tjenesteydelser i klasse 36

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i forhold til alle de omtvistede tjenesteydelser i klasse 36 og 41, og ansøgningen fremmet i forhold til de ikke anfægtede varer i klasse 9 og 16

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammeret med urette tog hensyn til det »handelsmæssige indtryk« og fejlagtigt fastslog, at det handelsmæssige indtryk af de omtvistede varemærke var ens, da det vurderede ikke-engelsktalende forbrugeres opfattelse af de omhandlede tegns visuelle lighed.

Ved vurderingen af ikke-engelsktalende forbrugeres opfattelse af den fonetiske lighed mellem de omtvistede varemærker pålagde appelkammeret sagsøgeren bevisbyrden med urette.

Endelig tog appelkammeret ikke på det relevante tidspunkt hensyn til den ubestridte konstatering om, at der alene var en meget svag og/eller fjern grad af lighed mellem tjenesteydelserne i klasse 36 og 41.

Sag anlagt den 6. februar 2008 — FIFA mod Kommissionen

(Sag T-68/08)

(2008/C 107/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Internationale Fodboldforbund (FIFA) (Zürich, Schweiz) (ved solicitors E. Batchelor, F. Young og lawyer A. Barav)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16. oktober 2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, herunder navnlig direktivets artikel 1-3, annulleres delvist eller fuldstændigt for så vidt som den vedrører fodbold-VM (FIFA World Cup™).

- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og betale FIFA's sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 3a i Rådets direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ kan en medlemsstat udarbejde en liste over sportsbegivenheder eller andre begivenheder, som anses for at være begivenheder af »væsentlig samfundsmæssig interesse«. Begivenheder, som er angivet i denne liste, kan ikke gøres til genstand for enerettigheder til transmission, som forhindrer en betydelig del af befolkningen i den pågældende medlemsstat i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskuet transmission på gratis fjernsyn.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16. oktober 2007 ⁽²⁾, hvorved Kommissionen fastslog, at den liste, som Det Forenede Kongerige har udarbejdet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF, med angivelse af alle 64 VM-fodboldkampe, var forenelig med fællesskabsretten. Dette forhindrer FIFA i at indrømme tv-selskaber eksklusive licenser med hensyn til direkte transmission i Det Forenede Kongerige af en hvilken som helst VM-fodboldkamp.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand anført, at Kommissionens beslutning er behæftet med væsentlige formelle mangler, idet den ikke begrundes medtagelsen af alle 64 VM-fodboldkampe på Det Forenede Kongeriges liste.

Derudover har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med direktiv 89/552/EØF, eftersom den procedure, som de britiske myndigheder har fulgt med hensyn til vedtagelse af foranstaltningen, ikke var klar og gennemskuelig, og eftersom alle de fodboldkampe, som blev spillet under fodbold-VM, ikke var af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige.

Sagsøgeren har desuden anført, at den anfægtede beslutning krænker sagsøgerens ejendomsrettigheder, idet sagsøgeren forhindres i at indrømme eksklusive licenser med hensyn til direkte transmission i Det Forenede Kongerige af en hvilken som helst VM-fodboldkamp.

Sagsøgeren har herudover anført, at den anfægtede beslutning krænker EF-traktatens bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for tjenesteydelser, idet sagsøgeren hindres i at indrømme licenser, og tv-selskaber hindres i at erhverve enerettigheder til direkte transmission af en hvilken som helst VM-fodboldkamp, som transmitteres i Det Forenede Kongerige.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at den anfægtede beslutning krænker EF-traktatens konkurrencebestemmelser, idet den indebærer, at en kollektivt dominerende stilling og/eller konkurrencebegrænsende aftale kan misbruges med henblik på erhver-

velse af rettigheder til direkte transmission af internationale fodboldkampe i Det Forenede Kongerige, og idet den begrænser konkurrencen på de forbundne markeder for free-to-air-fjernsyn, reklamer og premium sports betalings-fjernsyn.

Endelig har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning krænker EF-traktatens bestemmelser om etableringsret, idet den hindrer adgangen til enerettigheder til direkte transmission i Det Forenede Kongerige af en hvilken som helst VM-fodboldkamp for leverandører eller potentielle leverandører af tjenesteydelser på det relevante britiske marked.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/552/EØF af 3.10.1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16.10.2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 295, s. 12).

Sag anlagt den 12. februar 2008 — Axis AB mod KHIM — Etra Investigación y Desarrollo (ETRAX)

(Sag T-70/08)

(2008/C 107/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Axis AB (Lund, Sverige) (ved lawyer J. Norderyd)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Etra Investigación y Desarrollo SA (Valencia, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. november 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 334/2007-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Axis AB

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »ETRAx« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42 — ansøgning nr. 3 890 291

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Etra Investigación y Desarrollo SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale figurmærker med ordbestanddelen »ETRA« og bogstaverne »I« og »D«, efterfulgt af tegnet »+« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og den anfægtede afgørelse annulleres

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af regel 49 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽¹⁾ og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94.

Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammeret fejlagtigt fastslog, at klagen blev indgivet i overensstemmelse med regel 49, stk. 1, i forordning nr. 2868/95, hvorefter appelkammeret skal afvise klagen, såfremt den ikke opfylder artikel 57, 58 og 59 i forordning nr. 40/94 samt regel 48, stk. 1, litra c), i forordning nr. 2868/95. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at eftersom de sproglige mangler ikke blev udbedret af indsigeren før udløbet af klagefristen, dvs. den 12. februar 2007, tilsidesatte appelkammeret angiveligt regel 49, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2868/95.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 11. februar 2008 — Travel Service mod KHIM — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Sag T-72/08)

(2008/C 107/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Travel Service a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved S. Hejdvová)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eurowings Luftverkehrs AG (Dortmund, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse truffet af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R-1515/2006-2) ændres som følger:
- Afgørelse truffet den 29. september 2006 af Indsigelsesafdelingen i indsigelsessag B 782 351 annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger for Harmoniseringskontorets instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Travel Service a.s.

Det omhandlede EF-varemærke: EF-figurmærket »smartWings« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 21, 37, 39, 41 og 43 — ansøgning nr. 3 650 595

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Eurowings Luftverkehrs AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale og internationale ordmærke »EuroWings« for varer og tjenesteydelser i klasse 16 og 41, det nationale og internationale ordmærke »EUROWINGS« for varer og tjenesteydelser i klasse 39 og 42 og det nationale ordmærke »WINGSGLOSS« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 39, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvis taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 og af væsentlige formforskrifter i samme forordnings artikel 73 og 79.

Sag anlagt den 11. februar 2008 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung mod Kommissionen

(Sag T-73/08)

(2008/C 107/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwältin B. Henning)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 26. november 2007 om tilbagebetaling af et beløb stort 23 228,07 EUR inden for rammerne af »Daphne Grant Agreement JLS/DAP/2004-1/080/YC« annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøger og Kommissionen underskrev i maj 2005 en kontrakt om finansiering af et projekt inden for rammerne af DAPHNE II-programmet ⁽¹⁾. Ved meddelelse af debetnota af 26. november 2007 har Kommissionen krævet en del af det inden for rammerne af denne kontrakt erlagte beløb tilbagebetalt. Med dette søgsmål anfægter sagsøgeren denne afgørelse.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsmålet for det første gældende, at den anfægtede afgørelse udgør en tilsidesættelse af begrundelsespligten. Der foreligger for det andet en tilsidesættelse af princippet om en retfærdig rettergang, eftersom der ikke er blevet fastsat en passende frist for sagsøgeren til at tilkendegive sin stillingtagen og fremlægge yderligere materiale. Det gøres endelig gældende, at den anfægtede afgørelse er støttet på en urigtig gengivelse af sagens omstændigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 803/2004/EF af 21.4.2004 om EF-handlingsprogrammet (2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne II-programmet) (EFT L 143, s. 1).

Sag anlagt den 13. februar 2008 — JOOP! mod KHIM (!)

(Sag T-75/08)

(2008/C 107/55)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: JOOP! GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved Rechtsanwälte H. Schmidt-Hollburg og W. Möllering)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. november 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1134/2007-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt under klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »!« for varer i klasse 14, 18 og 25 (ansøgning nr. 5 332 184).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg og ikke er omfattet af et friholdelsesbehov.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 18. februar 2008 — Baldesberger mod KHIM (en pincets form)

(Sag T-78/08)

(2008/C 107/56)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Fides B. Baldesberger (Lugano, Schweiz) (ved Rechtsanwalt F. Nielsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. december 2007 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 1405/2007-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Tredimensionalt varemærke, som forestiller en pincet, for varer i klasse 8 (ansøgning nr. 5 480 108).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), da det ansøgte varemærke ikke har fornødent særpræg.

(⁽¹⁾) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 19. februar 2008 — CureVac mod KHIM — Qiagen (RNAiFect)

(Sag T-80/08)

(2008/C 107/57)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: CureVac GmbH (Tübingen, Tyskland) (ved Rechtsanwalt F. von Stosch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Qiagen GmbH (Hilden, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. december 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1219/2006-1 vedrørende indsigelse nr. B 771 495 annulleres.
- Der gives afslag på ansøgning om registrering af EF-varemærke nr. 3 304 813.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Qiagen GmbH.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »RNAiFect« for varer i klasse 1, 5 og 9 (ansøgning nr. 3 304 813).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: CureVac GmbH.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »RNAiFect« for varer i klasse 1 og 5 (EF-varemærke nr. 2 953 768). Indsigelsen omfattede registreringen for bestemte varer i klasse 1 og 5.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, som følge af identiteten mellem varerne og ligheden mellem varemærkerne.

(⁽¹⁾) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 18. februar 2008 — Enercon mod KHIM (E-Ship)

(Sag T-81/08)

(2008/C 107/58)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ved Rechtsanwalt R. Böhm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. december 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i klagesag R 319/2007-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »E-Ship« for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 12 og 39 (ansøgning nr. 5 050 539).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen om registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ på grund af en urigtig bedømmelse af friholdelsesbehovet og af det ansøgte varemærkes fornødne særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 12. februar 2008 — Guardian Industries og Guardian Europe mod Kommissionen

(Sag T-82/08)

(2008/C 107/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Guardian Industries Corp. (Auburn Hills, De Forenede Stater) og Guardian Europe Sàrl (Dudelange, Luxembourg) (ved lawyers S. Völcker, F. Louis, A. Vallery. C. Eggers og H.-G. Kamann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Delvis annullation af den anfægtede beslutnings artikel 1 i overensstemmelse med anbringenderne i afsnit A.1 og A.2.
- Nedsættelse af bøden pålagt sagsøgerne, og
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning nr. K(2007)5791 endelig udg. (Sag COMP/39.165 — planglas) af 28. november 2007, meddelt

dem den 3. december 2007, hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgerne, og andre virksomheder, havde tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved fra den 20. april 2004 til den 22. februar 2005 at have deltaget i et kompleks af aftaler og/eller samordnet adfærd, der omfattede hele EØS-området.

Den anfægtede beslutning skal ifølge sagsøgerne annulleres, og bøden, der er pålagt dem, skal justeres i passende omfang, da den er behæftet med følgende grove fejl:

- (i) Kommissionen har undladt at fremlægge præcise og samstemmende beviser for, at sagsøgerne deltog i et kartel indgået mellem tre etablerede glasproducenter før mødet den 11. februar 2005.
- (ii) Kommissionen har ikke underbygget sin påstand om, at sagsøgerne på dette møde indgik aftaler, der omfattede hele EØS-området.

Sagsøgerne har endvidere anmodet Retten om at udøve sin fulde prøvelsesret og nedsætte deres bøde yderligere. På baggrund heraf har sagsøgerne for det første gjort gældende, at Kommissionen uden begrundelse, i strid med sin egen faste praksis og ved en klar tilsidesættelse af Rettens faste praksis, angiveligt modregnede en mia. EUR for bundne salg ved beregningen af bøderne til de andre adressater for beslutningen, hvorved sagsøgernes stilling på markedet er blevet væsentligt overdrevet, og for det andet, at Kommissionen så bort fra sagsøgernes særdeles begrænsede og passive rolle i forbindelse med tilsidesættelsen, sammenlignet med de andre deltageres længerevarende bestræbelser på at danne et kartel for salg af planglas i Europa, og deres forsøg på at inkludere sagsøgerne i disse bestræbelser.

Sag anlagt den 19. februar 2008 — Denki Kagaku Kogyo og Denka Chemicals mod Kommissionen

(Sag T-83/08)

(2008/C 107/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Denki Kagaku Kogyo K.K. (Tokyo, Japan) og Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved lawyers G. Van Gerven, T. Franchoo og D. Fessenko)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af artikel 1, 2 og 3 i Kommissionens beslutning K(2007) 5910 endelig udg. af 5. december 2007 i sag COMP/F(38.629 — Kloroprengummi).
- Subsidiært annullation eller væsentlig nedsættelse af bøden, der er pålagt sagsøgerne i beslutningens artikel 2.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Under sagen har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Kommissionens beslutning K(2007) 5910 endelig udg. af 5. december 2007 (sag COMP/F(38.629) — Kloroprengummi) vedrørende en procedure efter artikel 81 EF og artikel 53 EØS annulleres, for så vidt som Kommissionen fastslog, at sagsøgerne havde tilsidesat artikel 81 EF, samt pålagde sagsøgerne en bøde og krævede omgående tilendebringelse af den påståede tilsidesættelse.

Sagsøgerne har påberåbt sig seks anbringender til støtte for søgsmålet:

Sagsøgerne gør med det første og andet anbringende for det første gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart fejlskøn ved at fastslå, at sagsøgerne deltog i en tilsidesættelse af artikel 81 EF, eftersom den ikke har bevist, at sagsøgerne havde samme formål som de andre producenter af kloroprengummi for at danne et kartel, og ej heller har bevist, at sagsøgerne deltog i en samordnet praksis.

Sagsøgerne gør for det andet gældende, at Kommissionen tilsidesatte deres ret til kontradiktion samt artikel 253 EF og princippet om god forvaltningsskik, i og med at den ikke gav sagsøgerne adgang til Bayers argumenter, som fremsat under det lukkede møde.

Sagsøgerne har med det tredje, fjerde, femte, og sjette anbringende anmodet Domstolen om, at den af Kommissionen pålagte bøde i den anfægtede beslutnings artikel 2 nedsættes væsentligt.

Sagsøgerne har nemlig med deres tredje anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet og det principielle forbud mod retsreglers tilbagevirkende kraft ved at beregne bøden på grundlag af 2006-retningslinjerne for bødeberegning i stedet for at anvende 1998-retningslinjerne.

Sagsøgerne hævder med deres fjerde anbringende, at Kommissionen ved fastsættelsen af bødens grundbeløb foretog et åbenbart fejlskøn angående beregningen af salgenes værdi. Kommissionen tilsidesatte endvidere ifølge sagsøgerne proportionalitetsprincippet ved at straffe sagsøgerne to gange.

Sagsøgerne har med det femte anbringende gjort gældende, at Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til kartellets varighed.

Sagsøgerne har endelig med det sjette anbringende anført, at Kommissionen foretog et åbenbart fejlskøn samt tilsidesatte artikel 253 EF og principperne om proportionalitet og ligebehandling i og med, at den undlod at nedsætte den pålagte bøde på grund af formildende omstændigheder.

Sag anlagt den 19. februar 2008 — Exalation mod KHIM (Vektor-Lycopin)

(Sag T-85/08)

(2008/C 107/61)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Exalation Ltd (Ilford, Storbritannien) (ved Rechtsanwalt K. Zingsheim)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. december 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1037/2007-4 og Harmoniseringskontorets afgørelse af 4. maj 2007 annulleres, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at registrere sagsøgerens varemærke »Vektor-Lycopin« som EF-varemærke i EF-varemærkeregisteret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Vektor-Lycopin« for varer i klasse 5, 29 og 30 (ansøgning nr. 4 838 983).

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har tilstrækkeligt særpræg og ikke er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

under de i klagesagen foreliggende omstændigheder ikke kunne lægges til grund, at der forelå en fællesskabsinteresse.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123, s. 18).

Sag anlagt den 22. februar 2008 — Global Digital Disc mod Kommissionen

(Sag T-96/08)

(2008/C 107/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Global Digital Disc GmbH & Co. KG (Dresden, Tyskland) (ved Rechtsanwalt E. Stein)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 7. december 2007, COMP/C-3/38.803 — Global Digital Disc (GDD)/Philips, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 7. december 2007 i sag COMP/C-3/38.803 — Global Digital Disc (GDD)/Philips. Ved denne beslutning meddelte Kommissionen i medfør af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽¹⁾ afslag på sagsøgerens klage over forskellige tilsidesættelser af artikel 82 EF, som den virksomhed, der var genstand for klagen, ifølge sagsøgeren havde foretaget i forbindelse med dens praksis vedrørende meddelelse af licenser på området for CD-R.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten. Endvidere har Kommissionen tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar. Endelig gøres det gældende, at Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse i forbindelse med dens argumenter for, at det

Sag anlagt den 20. februar 2008 — KUKA Roboter mod KHIM (farvemærket Orange)

(Sag T-97/08)

(2008/C 107/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt A. Kohn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. december 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i klagesag R 1572/2007-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Det konturløse farvemærke Orange for varer i klasse 7 (ansøgning nr. 4 607 801).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 28 EF, idet den anfægtede afgørelse udgør en foranstaltning med en tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg.

- Tilsidesættelse af artikel 73 og 74 i forordning nr. 40/94, da den anfægtede afgørelse ikke, eller ikke i tilstrækkelig grad er begrundet, og da den ikke indeholder en tilstrækkelig oplysning af de faktiske omstændigheder.
- Magtfordrejning, da Harmoniseringskontoret på grundlag af friholdelsesbehovet har begrundet den anfægtede afgørelse med irrelevante overvejelser.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Appel iværksat den 25. februar 2008 af Asa Sundholm til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2007 af EU-Personaleretten i sag F-27/07, Sundholm mod Kommissionen

(Sag T-102/08 P)

(2008/C 107/64)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgien) (ved *avocats* S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Ophævelse af dommen afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 13. december 2007 i sag F-27/07.
- Der træffes en ny afgørelse, således at appellanten gives medhold i de for EU-Personaleretten nedlagte påstande, hvorefter afgørelsen om udfærdigelse af appellantens karriereudviklingsrapport for perioden fra 1. juli 2001 til 31. december 2002 til opfyldelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. april 2005, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

I appelskriftet har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af EU-Personaleretten, hvorved denne frifandt

Kommissionen for appellantens påstand om annullation af hendes karriereudviklingsrapport for perioden fra 1. juli 2001 til 31. december 2002, idet den første rapport for den pågældende periode blev annulleret ved dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. april 2005 (¹).

Appellanten har til støtte for appellen fremsat ét anbringende om en retlig fejl, tilsidesættelse af artikel 233 EF og manglende overholdelse af fællesskabsretten om den særlige begrundelsespligt.

Appellanten har gjort gældende, at Personaleretten ved at tilsidesætte rækkevidden af Rettens dom af 20. april 2005 og artikel 233 EF, har begået en retlig fejl, idet den fastslog, at ansættelsesmyndigheden ikke som nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen, og henset til dens begrundelse samt det tidsrum, der var forløbet mellem den annullerede afgørelse og den afgørelse, som blev truffet til gennemførelse af den nævnte dom, skulle give en mere omfattende begrundelse med hensyn til den forpligtelse, som påhviler administrationen specifikt at begrunde en udviklingsrapport, der — for sent ifølge sagsøgeren — udfærdiges til opfyldelse af en af Retten afsagt dom.

Appellanten har endvidere gjort gældende, at Personaleretten har tilsidesat princippet om retskraften af den af Retten truffene afgørelse ved at acceptere, at den blotte udeladelse af bemærkninger, der ulovligt blev taget i betragtning, udgør en korrekt berigtigelse af sagsøgerens bedømmelse.

(¹) Rettens dom, sag T-86/04, Sundholm mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Sag anlagt den 23. februar 2008 — ars Parfum Creation & Consulting mod KHIM (en parfumeflakons form)

(Sag T-104/08)

(2008/C 107/65)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: ars Parfum Creation & Consulting GmbH (Köln, Tyskland) (ved *Rechtsanwälte* A. Späth og G. Hasselblatt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. november 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1656/2006-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Det tredimensionale varemærke i form af en parfumeflakon for varer i klasse 3 (ansøgning nr. 4 995 361).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Appel iværksat den 26. februar 2008 af Kris Van Neyghem til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-73/06, Van Neyghem mod Kommissionen

(Sag T-105/08 P)

(2008/C 107/66)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kris Van Neyghem (Vissenken, Belgien) (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appellen fremmes til realitetsbehandling.
- Den af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) afsagte dom af 13. december 2007 i sag F-73/06, ophæves.
- Appellantens annullations- og erstatningspåstand for EU-Personaleretten tages til følge.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

I appelskriftet har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af EU-Personalerettens dom (Personaleretten), hvorved Kommissionen blev frifundet i en sag, hvor appellanten havde nedlagt påstand om dels annullation af den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/A/19/04 truffede afgørelse om afvisning af at give ham adgang til nævnte udvælgelsesprøves mundtlige prøve, dels om erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade, som appellanten hævder at have lidt.

Appellanten gør til støtte for appellen et anbringende gældende, hvorefter et af de beviser, der blev fremlagt for Personaleretten, er urigtigt gengivet, herunder nærmere bestemt en kopi af den skriftlige prøve.

Appellanten har endvidere gjort gældende, at Personaleretten har begået en begrundelsesfejl, idet formanden for udvælgelsesprøven foretog en åbenbar urigtig bedømmelse ved sammenligningen mellem den karakter, som appellanten fik tildelt, og den bogstavelige fortolkning af bedømmelsesformularen.

Sag anlagt den 27. februar 2008 — CPEM mod Kommissionen

(Sag T-106/08)

(2008/C 107/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) (Marseille, Frankrig) (ved avocat C. Bonnefoi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Debetnotaen annulleres.
- Det fastslås, at der foreligger ret til erstatning for offentlig krænkelse af det renommé, som besiddes af et organ, der varetager en opgave af almen interesse (ansat til 100 000 EUR)
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at godtgøre sagsøgers nødvendige omkostninger til advokat og retlig bistand, hvilke omkostninger vil kunne dokumenteres som værende berettigede.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål påstår sagsøgeren annullation af den af Kommissionen vedtagne beslutning, der er indeholdt i debetnota nr. 3240912189 af 17. december 2007 vedrørende Kommissionens beslutning K(2007) 4645 af 4. oktober 2007, der blev vedtaget efter en revisionsrapport fra OLAF, om ophævelse af støtte fra Den Europæiske Socialfond tildelt som et samlet tilskud til finansiering af et af sagsøgeren gennemført pilotprojekt ⁽¹⁾, og som er genstand for en af sagsøgeren nedlagt påstand om annullation inden for rammerne af sag T-444/07, CPME mod Kommissionen ⁽²⁾.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse og magtfordrejning, for så vidt som den anfægtede debetnota ikke blev rettet til den faktiske debitor. Idet sagsøgeren påberåber sig, at der er sket tilsidesættelse af artikel 135 i finansforordningen nr. 1605/2002 ⁽³⁾, gøres det gældende, at debetnotaen burde have været rettet til det organ, der var finansielt ansvarlig inden for rammerne af det omhandlede projekt, og som faktisk modtog tilskud fra Den Europæiske Socialfond.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den omstændighed, at debetnotaen var rettet til dette organ, har skadet dets renommé og troværdighed i forhold til dets finansielle partnere, når henses til den opgave af almen interesse, som det varetager.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning nr. K(1999) 2645 af 17.8.1999, som ændret ved beslutning nr. K(2001) 2144 af 18.9.2001.

⁽²⁾ EUT 2008 C 37, s. 29.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 29. februar 2008 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-113/08)

(2008/C 107/68)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning 2008/68/EF af 20. december 2007 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, for så vidt som den er genstand for nærværende søgsmål.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved den anfægtede beslutning udelukkes visse korrektioner fra EF-finansiering, der bl.a. omfatter dem, som i den foreliggende sag angår produktionsstøtte til olivenolie i produktionsårene 1998/1999, 1999/2000 og 2000/2001 for i alt 183 965 185,54 EUR, og de direkte betalinger vedrørende støtte til arealer med markafgrøder, som der blev ansøgt om i 2003 og 2004, på i alt 16 591 528,35 EUR.

Nærværende søgsmål omhandler nærmere bestemt den finansielle korrektion, som blev foretaget i forbindelse med produktionsstøtten til olivenolie, eksklusiv den del af korrektionen, som svarer til produktionsåret 1999/2000 i Andalusien, og den, der blev foretaget i forbindelse med den støtte til arealer med markafgrøder, som der blev ansøgt om i 2003 og 2004.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort følgende gældende:

- For så vidt angår produktionsstøtte til olivenolie:
 - Tilsidesættelse af artikel 8 i forordning nr. 1663/95 ⁽¹⁾, idet den finansielle korrektion ikke er støttet på Kommissionens iagttagelser vedrørende de konstateringer, som er blevet foretaget straks efter undersøgelsen, men på en generalisering af de iagttagelser, der er foretaget i forbindelse med andre undersøgelser.
 - Tilsidesættelse af artikel 2 og 3 i forordning nr. 729/70 ⁽²⁾ og artikel 2 i forordning nr. 1258/1999 ⁽³⁾, idet den anfægtede beslutning anvender disse bestemmelser på en situation, som ikke foreligger, henset til utilstrækkeligheden af de teoretiske uregelmæssigheder, som Kommissionen har anført for at berettiggende den omhandlede korrektion.
 - Manglende overholdelse af fristen på 24 måneder forud for den skriftlige meddelelse af resultaterne af efterprøvingen, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999.
- For så vidt angår støtten til arealer med markafgrøder:
 - Tilsidesættelse af proceduren i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1663/95, da der ikke er sket en angivelse af de grunde, som berettiger den finansielle korrektion, i det dokument, hvori medlemsstaten gøres bekendt med resultaterne af konstateringerne og subsidiært, tilsidesættelse af fristen på 24 måneder, der er fastsat i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999.

- Tilsidesættelse af artikel 2 i forordning nr. 1258/1999, idet den anfægtede beslutning anvender disse bestemmelser på en situation, som ikke foreligger, henset til utilstrækkeligheden af de uregelmæssigheder, som Kommissionen har konstateret.
- Tilsidesættelse af artikel 2 i forordning nr. 1258/1999, og af retningslinjerne for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen.

-
- (¹) Kommissionen forordning (EF) nr. 1663/95 af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6).
- (²) Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21.4.1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13).
- (³) Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103).

Appel iværksat den 6. marts 2008 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 14. december 2007 af Personaleretten i sag F-21/07, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Under alle omstændigheder:

- Den appellerede kendelse ophæves fuldstændigt og uden undtagelse.
- Det fastslås, at appellanten havde anlagt sagen i første instans inden for fristen.

- Det fastslås, at sagen skulle have været antaget til realitetsbehandling i første instans.

Principal:

- Appellanten gives fuldt ud medhold i sin påstand i første instans.
- Indstævnte tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger for førsteinstansen og under appelsagen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten i en ændret sammensætning.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør følgende anbringender gældende til støtte for sit søgsmål:

1. Total mangel på begrundelse i relation til sammenblandingen af begrebet materialisering af den begivenhed, der forvolder den skade, der er nævnt i artikel 288 EF, stk. 1, andet afsnit (tidligere EF-traktatens artikel 215), og selve begrebet skade.
2. Tilsidesættelse af artikel 288 EF, af artikel 46, stk. 1, i statuttten for Domstolen, af artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter vedtægten), af retssikkerhedsprincippet, af princippet om retsbeskyttelse og af retten til en retfærdig proces.
3. Fejlagtig, falsk og urimelig fortolkning og anvendelse af begrebet begyndelsestidspunkt eller af dags dato ved fastsættelsen af den rimelige frist for anlæggelse af en sag i henhold til artikel 288 EF.
4. Total mangel på begrundelse også for den totalt mangelfulde oplysning af sagen samt tilsidesættelse af vedtægten artikel 90 og af de relevante grundlæggende retsprinsipper i relation til vurderingen af udløbet af fristen for sagsanlæg i henhold til artikel 288 EF.
5. Total mangel på begrundelse med hensyn til appellants angiveligt sene sagsanlæg i henhold til artikel 288 EF.
6. Tilsidesættelse af artikel 235 EF og artikel 288 EF med hensyn til Fællesskabets retsinstansers kompetence inden for rammerne af et erstatningssøgsmål, og umotiveret, vilkårlig og ulogisk udlægning af den relevante retspraksis.
7. Tilsidesættelse af bestemmelserne om en retfærdig proces, navnlig for så vidt angår dem, der er fastsat i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Sag anlagt den 10. marts 2008 — Gourmet Burger Kitchen mod KHIM (GOURMET BURGER KITCHEN)

(Sag T-115/08)

(2008/C 107/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Gourmet Burger Kitchen Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor C. Sawdy)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. december 2007 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 1215/2007-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et ordmærke bestående af ordene GOURMET BURGER KITCHEN for diverse varer og tjenesteydelser i klasse 29, 30, 31, 32, 33 og 43 — ansøgning nr. 4 615 341.

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen for tjenesteydelser i klasse 43.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c) i Rådets forordning nr. 40/94, da varemærket har opnået fornødent særpræg som følge af brug i Det Forenede Kongerige og Irland.

Sag anlagt den 13. marts 2008 — Actega Terra mod KHIM (TERRAEFFEKT matt & gloss)

(Sag T-118/08)

(2008/C 107/71)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Actega Terra GmbH (Lehrte, Tyskland) (ved Rechtsanwältin A. Andorfer-Erhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. januar 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R-1467/2007-1) annulleres.
- Det fastslås, at artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ikke er til hinder for, at det ansøgte EF-varemærke nr. 5 454 517, TERRAEFFEKT matt & gloss, registreres for følgende varer i klasse 2: »Lakker, navnlig til den grafiske industri; alle førnævnte varer ikke til anvendelse i byggebranchen«.
- Subsidiært begrænses varebetegnelsen for EF-varemærkeansøgningen som følger:

»Klasse 2: Lak, der har den egenskab, at den efter at være påført afhængig af underlaget enten giver en mat eller en blank overflade, navnlig til den grafiske industri; alle førnævnte varer ikke til anvendelse i byggebranchen«,

og det fastslås, at artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 for så vidt ikke er til hinder for, at det ansøgte varemærke kan registreres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »TERRAEFFEKT matt & gloss« for varer i klasse 2 (ansøgning nr. 5 454 517).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg og ikke udelukkende er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2008 — Allos Walter Lang mod KHIM — Kokoriko (Coco Rico)**(Sag T-126/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/72)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 140 af 23.6.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 3. marts 2008 — Nederlandene mod Kommissionen**(Sag T-309/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/74)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. februar 2008 — Air One mod Kommissionen**(Sag T-266/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/73)

Processprog: italiensk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 3. marts 2008 — National Association of Licensed Opencast Operators mod Kommissionen**(Sag T-318/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 107/75)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 20.10.2007.

RETEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 24. december 2007 — Iordanova mod Kommissionen

(Sag F-53/07)

(2008/C 107/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ivanka Iordanova (Varna, Bulgarien) (ved avocat G. Kerelov)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AST/14/06 af 3. april 2007 hvorved sagsøgeren afvises fra deltagelse i den pågældende prøve samt påstand om erstatning for lidt økonomisk og ikke-økonomisk skade.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AST/14/06 af 3. april 2007 hvorved sagsøgeren afvises fra deltagelse i den pågældende prøve.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning, der på grundlag af princippet om billighed fastsættes til 28 718 EUR for den økonomiske og ikke-økonomiske skade som følge af udvælgelseskomitéens ulovlige afgørelse, med renter beregnet fra sagens anlæg.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 30. november 2007 — Strack mod Kommissionen

(Sag F-132/07)

(2008/C 107/77)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse af 23. juli 2007 og de stiltiende ændringsafgørelser af 9. august 2007 og 11. september 2007, samt afgørelsen af 9. november 2007 om afslag på de af sagsøgeren indgivne ansøgninger af 9. april 2007, 11. maj 2007 og 11. oktober 2007 om offentliggørelse af dokumenter (under alle relevante juridiske aspekter, især tjenestemandsvedtægtens artikel 17, 17a, 19 og 24, samt eventuelle regler vedrørende forfatterhonorarer og beskyttelse af personoplysninger) og på indgivelse af klager over (tidligere) kommissærer og tjenestemænd i Kommissionen, og erstatningskrav på minimum 10 000 EUR.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionens afgørelse af 23. juli 2007 og de stiltiende ændringsafgørelser af 9. august 2007 og 11. september 2007, samt afgørelsen af 9. november 2007 om afslag på de af sagsøgeren indgivne ansøgninger af 9. april 2007, 11. maj 2007 og 11. oktober 2007 om offentliggørelse af dokumenter (under alle relevante juridiske aspekter, især tjenestemandsvedtægtens artikel 17, 17a, 19 og 24, samt eventuelle regler vedrørende forfatterhonorarer og beskyttelse af personoplysninger) og på indgivelse af klager over (tidligere) kommissærer og tjenestemænd i Kommissionen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning på mindst 10 000 EUR for den ikke-økonomiske, herunder helbredsmæssige, skade, som de afgørelser, der bør annulleres, har forvoldt sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. februar 2008 — Bennet m.fl. mod KHIM

(Sag F-19/08)

(2008/C 107/78)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Kelly-Marie Bennet (Mutxamel, Spanien) m.fl. (ved avocat G. Vandersanden)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels annullation af meddelelserne om de almindelige udvælgelsesprøver KHIM/AD/02/07 og KHIM/AST/02/07 for så vidt som disse meddelelser fratager sagsøgerne enhver mulighed for at blive optaget på reservelisten, skønt de er forpligtet til at deltage i prøverne i henhold til det tidsbegrænsede opsigelsesvilkår, der ulovligt er indsat i deres kontrakter i dette øjemed. Dels en påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgerne har lidt.

Sagsøgernes påstande

- De almindelige udvælgelsesprøver KHIM/AD/02/07 og KHIM/AST/02/07 annulleres.
 - Sagsøgte tilpligtes at erstatte den ikke-økonomiske skade, sagsøgerne har lidt, og som med rimelighed og med forbehold af ændringer kan ansættes til 25 000 EUR pr. sagsøger.
 - Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-